

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล
อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการบริหารงาน และการแก้ไขปัญหา ตลอดจนสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในเขตตำบลไพศาล โดยมีการดำเนินการ ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลไพศาล โดยเสนอรูปแบบแผนงาน/โครงการในช่วงเวลา ๔ ปี คือ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เพื่อแก้ไขปัญหาสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ไพศาล โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและอาชีพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การบริหารจัดการที่ดี

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล เป็น เครื่องมือช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล สามารถดำเนินการพัฒนาตำบลไพศาลให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่สนับสนุนเป็นข้อมูล ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็น สำหรับเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความต้องการของ ประชาชนในเขตตำบลไพศาล

องค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) จะเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ช่วยให้การดำเนินงานของหน่วยงานในเขตตำบลไพศาลตลอดจนการบริหารงานและการติดตามประเมินผลของ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลไพศาลสะดวกมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคมของ ประชาชนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและ

ข้อมูลพื้นฐาน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลไพศาลตั้งอยู่ในแถบของลมมรสุมเขตร้อน ลักษณะของลมฟ้าอากาศและปริมาณน้ำฝนจะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของลมมรสุมเป็นสำคัญ ได้แก่ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ทำให้เกิดฝนตก ปริมาณน้ำฝนส่วนใหญ่มาจากอิทธิพลของลมพายุในทะเลจีนใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือทำให้เกิดความหนาวเย็นและความแห้งแล้งโดยทั่วไป ซึ่งทำให้เกิดฤดูกาล ๓ ฤดู ได้แก่

ฤดูร้อน อยู่ระหว่างช่วงเดือนกุมภาพันธ์หรือเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนอบอ้าวและร้อนจัดมากในบางช่วงส่งผลให้เกิดความแห้งแล้งโดยทั่วไป

ฤดูฝน อยู่ระหว่างช่วงเดือนพฤษภาคมหรือเดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม ปริมาณน้ำฝนไม่แน่นอนบางปีฝนตกมาก บางปีฝนตกน้อยขึ้นอยู่กับอิทธิพลของลมมรสุมและพายุดีเปรสชันในทะเลจีนใต้

ฤดูหนาว อยู่ระหว่างช่วงเดือนตุลาคมหรือเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม ความหนาวเย็นในแต่ละปีขึ้นอยู่กับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและร่องความกดอากาศสูงจากประเทศจีน

๑.๔ ลักษณะของดิน

ทรัพยากรดินของตำบลไพศาลพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนปนดินเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทราย มีการระบายน้ำดี ระดับน้ำใต้ดินอยู่ลึกกว่า ๑.๕-๒ เมตร ดินมีค่า PH ๔.๕ - ๕.๕ เหมาะสำหรับการปลูกพืชไร่ ไม้ผล และไม้ยืนต้น ตลอดทั้ง พัฒนาทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์มากกว่าที่จะนำมาใช้ทำนา ส่วนบริเวณที่ราบลุ่ม เช่น เวียลเวง ห้วยละลมรูน ห้วยละลมเวง เวียลจ๊าบ ห้วยตะแบก ทุ่งตะตึงทะงะ และพื้นที่ติดลำชี เนื้อดินเป็นพวกดินเหนียว มีสีน้ำตาล หรือสีน้ำตาลปนเทาพบจุดประสีน้ำตาล สีแดงปนเหลือง สีน้ำตาลปนแดง หรือสีแดงปะปนตลอดชั้นหิน กลุ่มดินนี้เกิดจากตะกอนลำน้ำ เป็นดินลึกมีการระบายน้ำค่อนข้างเลว พบพื้นที่ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบฤดูฝนน้ำขังลึก ๓๐ - ๕๐ ซม. นาน ๓ - ๔ เดือน ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง PH ๖.๐ -๗.๐ เหมาะสำหรับการทำนามากกว่าปลูกพืชไร่

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีเนื้อที่แหล่งน้ำประมาณ ร้อยละ ๗.๒๑ ของเนื้อที่ตำบลซึ่งประกอบไปด้วยแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำจัดสร้าง โดยเฉพาะแหล่งน้ำจัดสร้างที่สำคัญคือ หนองเวียลเวง ส่วนแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ คลองห้วยพริก

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ มีเนื้อที่ประมาณ ๘๑๓ ไร่หรือร้อยละ ๐.๑๘ ของเนื้อที่ตำบลซึ่งส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยป่าผลัดใบสมบูรณ์ เป็นพื้นที่ป่าสงวน และพื้นที่สาธารณประโยชน์ประเภทพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน จำนวน ๒๘ แห่ง รวมพื้นที่ ๑,๕๘๐ ไร่ ๒ งาน ๒๒ ตารางวา

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

พื้นที่ตำบลไพศาลปกครองโดย นายคมกฤต เซาว์หาสุข กำนันตำบลไพศาล โดยแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๖ หมู่บ้าน ดังนี้

(๑) บ้านไพศาล	หมู่ที่ ๑	นายเป็น กระแจะจันทร์
(๒) บ้านหนองมะเขือ	หมู่ที่ ๒	นายเดชา ศรีวิเศษ
(๓) บ้านหนองเก็ม	หมู่ที่ ๓	นายเสมอ สุขแสง
(๔) บ้านสังเคิล	หมู่ที่ ๔	นายสมโภชน์ บุญมาก
(๕) บ้านหนองแสง	หมู่ที่ ๕	นายใส เป็นสำราญ
(๖) บ้านละลมเวง	หมู่ที่ ๖	นางอรอนงค์ ชื่นชมยิ่ง
(๗) บ้านระแหง	หมู่ที่ ๗	นายบุญทรง ประกายแก้ว
(๘) บ้านละลมพูน	หมู่ที่ ๘	นายราชัน รักชะประโคน
(๙) บ้านกะโดน	หมู่ที่ ๙	นายประทม ทิศงาม

(๔) บ้านหนองยาง	หมู่ที่ ๑๐	นายณัฐกุล ดวงจุต
(๕) บ้านบ่อดิน	หมู่ที่ ๑๑	นายรวิภาส เกิดไทย
(๖) บ้านหนองจาน	หมู่ที่ ๑๒	นายเทียม มะลิซ้อน
(๙) บ้านพินทอง	หมู่ที่ ๑๓	นายคมกฤต เชาว์หาสุข
(๔) บ้านปอยยาง	หมู่ที่ ๑๔	นางอำนาจ เจริญรัมย์
(๕) บ้านไพศาลพัฒนา	หมู่ที่ ๑๕	นายสรพล จินดาศรี
(๖) บ้านหนองสระ	หมู่ที่ ๑๖	นายสุภาเดช สมเย็น

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลไพศาลจัดการเลือกตั้งโดยใช้ตำบลเป็นเขตการเลือกตั้ง หมู่บ้านเป็นหน่วยการเลือกตั้ง จัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ ๒ คน รวม ๑๖ หมู่บ้าน ๓๒ คน เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ และประชาชนทั้งตำบลเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน เป็นตัวแทนของประชาชนเข้ามามีส่วนในการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเรียกว่าฝ่ายบริหาร สถิติและข้อมูลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๓๐ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๘,๑๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๓๕ ของประชากรทั้งหมดในเขตตำบลไพศาล ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน ๕,๘๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๕๕ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

บัตรเป็นคะแนน ๕,๖๒๕ บัตร คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๐๒ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

บัตรไม่ลงคะแนน ๓๔ บัตร คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๗ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

บัตรเสีย ๒๔๔ บัตร คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๐ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

บัตรเลือกตั้งที่เหลือ ๒,๕๑๗ บัตร คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๐ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	บ้าน	ประชากร		รวม	จำนวนครัวเรือน
		หญิง	ชาย		
๑	ไพศาล	๕๒๑	๕๒๓	๑,๐๔๔	๓๐๑
๒	หนองมะเขือ	๕๔๘	๖๑๘	๑,๑๖๖	๒๗๕
๓	หนองแก้ม	๓๗๗	๔๑๙	๗๙๖	๑๘๓
๔	สังเคิล	๔๐๖	๓๙๕	๘๐๑	๑๘๗
๕	หนองแสง	๔๐๘	๔๒๕	๘๓๓	๒๒๒
๖	ละลมเวง	๒๖๓	๒๔๘	๕๑๑	๑๑๖
๗	ระแหง	๒๘๔	๒๙๗	๕๘๑	๑๕๐
๘	ละลมพูน	๔๑๑	๔๐๒	๘๑๓	๒๑๒
๙	กะโดน	๔๔๕	๔๕๔	๘๙๙	๒๒๙
๑๐	หนองยาง	๔๗๙	๔๘๖	๙๖๕	๒๑๔
๑๑	บ่อดิน	๒๖๒	๒๗๕	๕๓๗	๑๔๓
๑๒	หนองจาน	๒๒๕	๒๐๘	๔๓๓	๑๐๑
๑๓	พินทอง	๒๘๕	๒๗๑	๕๕๖	๑๗๓
๑๔	ปอยยาง	๒๑๐	๒๑๘	๔๒๘	๑๐๙
๑๕	ไพศาลพัฒนา	๓๓๔	๓๒๙	๖๖๓	๑๔๐
๑๖	หนองสระ	๔๐๙	๓๖๖	๗๗๕	๑๗๐
รวม		๕,๙๓๔	๕,๘๖๗	๑๑,๘๐๑	๒,๙๒๕

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากร	หญิง	ชาย	รวม	หมายเหตุ
ต่ำกว่าอายุ ๑๘ ปี	๑,๔๒๓	๑,๕๗๙	๓,๐๐๒	
อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี	๓,๗๔๐	๓,๗๒๑	๗,๔๖๑	
อายุมากกว่า ๖๐ ปี	๗๒๗	๖๑๐	๑,๓๓๗	

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๔.๑.๑ โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา รวมทั้งสิ้น จำนวน ๘ แห่ง ได้แก่

- ๑) โรงเรียนบ้านไพศาลสามัคคี เป็นโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๑
- ๒) โรงเรียนบ้านสังเค็ด เป็นโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๔
- ๓) โรงเรียนบ้านกะโดนหนองยางเป็นโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๙
- ๔) โรงเรียนบ้านหนองแก้ม เป็นโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๓
- ๕) โรงเรียนร่มเย็นวิทยา เป็นโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๗
- ๖) โรงเรียนบ้านบ่อดิน เป็นโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๑๑
- ๗) โรงเรียนบ้านละลมพูน เป็นโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๘
- ๘) โรงเรียนไพศาลพิทยาคม เป็นโรงเรียนโอกาสทางการศึกษา ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๑๑

๔.๑.๒ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมทั้งสิ้น จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

- ๑) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านไพศาล ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๑ บ้านไพศาล
- ๒) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองมะเขือ ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๒ บ้านหนองมะเขือ
- ๓) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองแสง ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๕ บ้านหนองแสง
- ๔) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านละลมพูน ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๘ บ้านละลมพูน
- ๕) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกะโดนหนองยาง ตั้งอยู่ในพื้นที่ ม. ๙ บ้านกะโดน

๔.๒ สาธารณสุข

ในพื้นที่ตำบลไพศาลมีหน่วยสาธารณสุข ๒ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านพินทองและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านละลมพูน ซึ่งมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการให้บริการด้านสุขภาพ

๔.๓ อาชญากรรม

สถิติข้อมูลอาชญากรรมในพื้นที่ตำบลไพศาล ในปีงบประมาณที่ผ่านมา (๒๕๕๙)

ลำดับที่	ประเภทอาชญากรรม	การดำเนินการทางกฎหมาย	จำนวนผู้กระทำความผิด
๑	ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ - การข่มขืนกระทำชำเรา	จับกุม	๒
๒	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ - ลักทรัพย์	จับกุม	-
๓	ฐานความผิดพิเศษ - ตาม พรบ.ป่าไม้	รับแจ้ง	๑

๔	คดีอาญาที่รัฐเป็นผู้เสียหาย		
	- การจำหน่ายครอบครอง/เพื่อจำหน่ายยาเสพติด	จับกุม	๓
	- ครอบครองยาเสพติด	จับกุม	๑
	- เสพยาเสพติด	จับกุม	๙
	- การพนัน	จับกุม	๔๑
	- การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จับกุม	-

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลไพศาล ส่วนใหญ่จะพบปัญหาในกลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นวัยที่อยากลองอยากรู้และคึกคะนอง แต่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลไพศาลร่วมกับศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอำเภอประโคนชัย สถานีตำรวจภูธรประโคนชัยได้มีการวางแผนทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยมีการค้นหาผู้ติดยาเสพติดตามนโยบาย ๒๕ ตาสับประรด การให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด การฝึกอบรมฟื้นฟูผู้ติดยา อบรมพัฒนาอาชีพผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู ส่วนข้อมูลผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในปิงปประมาณที่ผ่านมา คือ

ลำดับที่	ประเภทความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	การดำเนินการทางกฎหมาย	จำนวนผู้กระทำความผิด
๑	การจำหน่ายครอบครอง/เพื่อจำหน่ายยาเสพติด	รับแจ้ง/จับกุม	๖
๒	ครอบครองยาเสพติด	รับแจ้ง/จับกุม	๗
๓	เสพยาเสพติด	รับแจ้ง/จับกุม	๑๑

การป้องกันและแก้ไขปัญหายา

ลำดับที่	โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย
๑	การบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด	๑๔ คน
๒	การอบรมพัฒนาอาชีพให้ผู้ผ่านการบำบัด	๑๔ คน

๔.๕ การสังคสมงเคราะห์

การสงเคราะห์ผู้ยากไร้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการและประสานความร่วมมือในการสงเคราะห์ทั้งตามนโยบายรัฐบาลและตามวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ยากไร้ในพื้นที่ ดังนี้

๑) ผู้สูงอายุ จำนวน ๑,๓๗๘ คน

๒) ผู้พิการ จำนวน ๔๕๐ คน

๓) ผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๒๖ คน

๔) เด็กแรกเกิด จำนวน ๖ คน นอกเหนือจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลยังประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดูแล ให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ยากไร้ในพื้นที่เกี่ยวกับเงินช่วยเหลือฉุกเฉิน การซ่อมแซมบ้านพักที่อยู่อาศัย การยืมชีพต่างๆ

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

มีถนนที่ใช้ในการคมนาคมขนส่งและสัญจรไปมาในเขตตำบลไพศาล ดังนี้

๑) ถนนทางหลวงแผ่นดินสาย ๒๔ โชคชัย-เดชอุดม

๒) ถนนในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล

	ที่สร้างแล้ว	ที่ยังไม่ก่อสร้าง
ถนนลาดยาง	๖ สาย	๓
ถนนคอนกรีต	๔๗ สาย	๑ สาย
ถนนหินคลุก	๓๔ สาย	๕ สาย
ถนนลูกรัง	๒ สาย	-
ถนนดิน	๓๓ สาย	๕ สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนตำบลไพศาลมีไฟฟ้าใช้ครอบคลุมทั่วถึงทุกครัวเรือน อยู่ในความรับผิดชอบและการดูแลของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอประโคนชัย องค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล มีการวางสายดับ ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำปรับปรุง บำรุงซ่อมแซมและติดตั้งโคมไฟภายในหมู่บ้านทั้ง ๑๖ หมู่ จำนวน ๑๘๕ ดวง

๕.๓ การประปา

ระบบการผลิตและจำหน่ายน้ำประปายังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบล ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน ดังนี้

๑) บ้านไพศาลพัฒนา หมู่ ๑๕ เป็นระบบน้ำประปาผิวดิน มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๔๔๑ ครัวเรือน

๒) บ้านละลมพูน หมู่ ๘ เป็นระบบน้ำประปาผิวดิน มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๓๘๒ ครัวเรือน

๓) บ้านหนองแสง หมู่ ๕ เป็นระบบน้ำประปาผิวดิน มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๒๒๒ ครัวเรือน

๔) บ้านหนองยาง หมู่ ๑๐ เป็นระบบน้ำประปาผิวดิน มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๔๓๓ ครัวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

ไม่มีตู้โทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่ ประชาชนส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ มีการติดตั้งเสากระจายสัญญาณของโทรศัพท์หลายเครือข่ายในพื้นที่ เช่น เครือข่าย one-two call, Detac, Ture ซึ่งประชาชนสามารถติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้รวดเร็วและสะดวกสบาย

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

การขนส่งเอกสาร พัสดุ ครุภัณฑ์ในพื้นที่ตำบลไพศาลมีความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัยโดยได้รับการบริการจากที่ทำการไปรษณีย์อำเภอประโคนชัยทุกวัน ยกเว้นวันอาทิตย์

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชาชนตำบลไพศาลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ดังนี้

ที่	ประเภทการทำเกษตร	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่/ไร่	ผลผลิตต่อไร่/ก.ก.
๑	ทำนาปี	๑,๔๕๒ ครัวเรือน	๒๒,๐๘๔ ไร่	๔๑๐ ก.ก.
๒	สวนยางพารา	๔๒ ครัวเรือน	๓๐๐ ไร่	๒๕๐ กก.
๓	พืชไร่	๙๕ ครัวเรือน	๑,๖๑๐ ไร่	๒๕๐/๕๐๐ ก.ก.
๔	ไร่อ้อย	๗๑ ครัวเรือน	๑,๓๓๐ ไร่	๑๓,๒๐๐ ก.ก.
๕	ไร่มัน	๕๑ ครัวเรือน	๑๓๐ ไร่	๔,๓๕๐ ก.ก.
๖	ยูคาลิปตัสและอื่นๆ	๓๖ ครัวเรือน	๑๔๐ ไร่	๑๓,๐๐๐ ก.ก.

๖.๒ การประมง

เนื่องจากพื้นที่ตำบลไพศาลเป็นที่ราบลุ่มส่วนใหญ่และมีแหล่งน้ำน้อยใหญ่หลายแห่ง ประชาชนบางส่วนจึงมีการทำประมง ตามวิถีพื้นบ้านเพื่อบริโภคในครัวเรือนเป็นหลักและการค้าขายภายในหมู่บ้านตามฤดูกาลที่สัตว์น้ำชุม

๖.๓ การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ในพื้นที่ตำบลไพศาลนั้น เกษตรกรได้ทำควบคู่ไปกับการเกษตรกรรม เป็นการปศุสัตว์ขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ทำกันเองในครัวเรือน เช่น การเลี้ยงหมู โค กระบือ ไก่ไข่ ไก่เนื้อ ไก่พื้นบ้าน

๖.๔ การบริการ

๑) ประเภทการบริการภาคประชาชน

หมู่ที่	บ้าน	ประเภทการบริการภาคประชาชน						รวม
		บริการซ่อมรถ	บริการร้านค้าตัดผม	บริการร้านอินเทอร์เน็ต	บริการตู้เติมเงิน	บริการตู้เติมน้ำมัน	บริการเสริมสวย	
๑	ไพศาล	๑	๑	-	๒	-	๑	
๒	หนองมะเขือ	-	๑	๑	๓	-	๑	
๓	หนองแก้ม	๑	-	-	๒	-	๑	
๔	สังเคิล	๑	-	-	๑	-	-	
๕	หนองแสง	๑	-	-	-	-	-	
๖	ละลมเวง	-	-	-	-	-	-	
๗	ระแหง	-	-	-	-	-	-	
๘	ละลมพูน	๑	๕	๑	๑	-	-	
๙	กะโดน	๑	๑	๑	๒	-	๑	
๑๐	หนองยาง	๑	-	-	๑	-	-	
๑๑	บ่อดิน	๒	๑	-	๑	-	-	
๑๒	หนองจาน	๑	-	-	๑	๑	-	
๑๓	พินทอง	๒	๑	๑	๒	๑	๑	
๑๔	ปอยยาง	-	-	-	๑	-	-	
๑๕	ไพศาลพัฒนา	๓	๑	๑	๒	-	๑	
๑๖	หนองสระ	-	๑	-	๑	-	-	
รวม		๑๕	๙	๕	๒๐	๒	๖	

๒) ประเภทการบริการภาครัฐ

ลำดับ	ส่วนราชการ	ประเภทการบริการ
๑	องค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล	๑. บริการอินเทอร์เน็ต WIFI ฟรี ๒. บริการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับข้อระเบียบ กฎหมายและให้คำแนะนำต่างๆ ๓. บริการรถกู้ชีพกู้ภัยตลอด ๒๔ ชั่วโมง ๔. บริการอำนวยความสะดวกด้านการจราจรจุดเสี่ยง เช่น เขตชุมชน ทางข้าม ทางเข้าโรงเรียน บริการช่วงเทศกาล ๕. บริการศูนย์ข้อมูลข่าวสาร
๒	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๑. บริการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับปัญหาสุขภาพ ๒. บริการแพทย์แผนไทย
๓	โรงเรียน	๑. บริการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการศึกษา
๔	สถานีตำรวจภูธรประโคนชัย	๑. อำนวยความสะดวกการจราจร ๒. บริการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับข้อระเบียบ กฎหมายคำแนะนำต่างๆ

๖.๕ การท่องเที่ยว

สำหรับการท่องเที่ยวสามารถแบ่งได้ ดังนี้

๑) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จะมีการจัดงานประเพณีแห่เทียนพรรษาประจำปีซึ่งจัดขึ้นในพื้นที่ หมู่ที่ ๑ บ้านไพศาล

๒) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น หนองเวียงเวง มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ประชาชนทั่วไปให้ความสนใจ และยังเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สำหรับผู้ที่ชื่นชอบการตกปลา ชมวิว พระอาทิตย์อัสดง หรือ ดูนก ก็สามารถแวะชมธรรมชาติได้

๖.๖ อุตสาหกรรม

การอุตสาหกรรมในพื้นที่มีอุตสาหกรรมผลิตน้ำดื่ม เพื่อการจำหน่ายในพื้นที่ ม.๕ บ้านหนองแสง จำนวน ๑ แห่ง นอกจากนี้ยังมี

ลำดับ	หมู่ที่	บ้าน	ประเภทอุตสาหกรรมในครัวเรือน				รวม
			โรงสีข้าว	โรงผลิตน้ำ	โรงขนมจีน	โรงเห็ด	
๑	๕	หนองแสง	๑	-	-	-	๑
๒	๑๑	บ่อดิน	-	-	๑	-	๑
๓	๑๓	พินทอง	-	-	-	๑	๑
รวม			๑	-	๑	๑	๓

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๑) การพาณิชย์ ส่วนใหญ่เป็นร้านค้า ร้านขายของชำเบ็ดเตล็ด ฟาร์มขนาดเล็ก บ้านเช่า

หมู่ที่	บ้าน	ประเภทกิจการพาณิชย์					รวม
		ร้านค้า	ร้านขนม	ฟาร์มหมู	ฟาร์มไก่	บ้านเช่า	
๑	ไพศาล	๗	-	-	-	๑	๘
๒	หนองมะเขือ	๔	๑	-	-	๑	๖
๓	หนองแก้ม	๕	-	-	-	-	๕
๔	สังเคิล	๒	-	-	-	-	๒
๕	หนองแสง	๒	-	-	-	-	๒

๖	ละลมเวง	๑	-	-	-	-	๑
๗	ระแหง	๒	-	-	-	-	๒
๘	ละลมพูน	๒	-	-	-	-	๒
๙	กะโดน	๓	-	-	-	-	๓
๑๐	หนองยาง	๑	๑	-	-	-	๒
๑๑	บ่อดิน	๑	-	๑	-	-	๒
๑๒	หนองจาน	๑	-	-	-	-	๑
๑๓	พินทอง	๕	-	-	-	๑	๖
๑๔	ปอยยาง	๒	-	-	-	-	๒
๑๕	ไพศาลพัฒนา	๓	-	-	-	๑	๔
๑๖	หนองสระ	๓	-	-	-	-	๓
รวม		๔๔	๒	๑	๐	๔	๕๑

๒) กลุ่มอาชีพ เป็นกลุ่มเศรษฐกิจชุมชน

หมู่ที่	กลุ่ม	ประเภทกลุ่มอาชีพ			จำนวน (กลุ่ม)
		ด้านการผลิต	ด้านการเกษตร	ด้านการปศุสัตว์	
๑	กลุ่มสตรีออมทรัพย์ ม.๑	จำหน่ายปุ๋ย	-	-	๑
๑	กลุ่มเลี้ยงวัวพื้นเมือง ม. ๑	-	-	เลี้ยงวัวพื้นเมือง	๑
๒	ร้านค้าชุมชนบ้านหนองมะเขือ ม.๒	จำหน่ายสินค้า	-	-	๑
๓	ส่งเสริมการตลาดบ้านหนองไถ่ม ม.๓	จำหน่ายสินค้า	-	-	๑
๔	กลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่ (แบบพอเพียง) ม.๔	-	พืชผสม	-	๑
๕	กลุ่มเลี้ยงกระบือ บ้านหนองแสง ม.๕	-	-	เลี้ยงกระบือ	๑
๖	กลุ่มเลี้ยงสุกรบ้านละลมเวง	-	-	เลี้ยงสุกร	๑
๗	กลุ่มเลี้ยงกระบือบ้านละลมเวง ม.๖	-	-	เลี้ยงกระบือ	๑

หมู่ที่	กลุ่ม	ประเภทกลุ่มอาชีพ			จำนวน (กลุ่ม)
		ด้านการผลิต	ด้านการเกษตร	ด้านการปศุสัตว์	
๘	กลุ่มเลี้ยงกระบือ บ้านละลมเวง ม.๗	-	-	เลี้ยงกระบือ	๑
๙	กลุ่มเลี้ยงวัวพื้นเมือง หมู่ ๙	-	-	เลี้ยงวัวพื้นเมือง	๑
๑๐	กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านหนองยาง ม.๑๐	ทำขนม	ปลูกหน่อไม้ฝรั่ง	เลี้ยงปลา	๑
๑๑	กลุ่มเลี้ยงไก่พื้นบ้าน ม. ๑๑	-	-	เลี้ยงไก่พื้นบ้าน	๑
๑๒	กลุ่มเลี้ยงวัวพื้นเมืองม. ๑๒	-	-	เลี้ยงวัวพื้นเมือง	๑
๑๓	กลุ่มข้าวหลามบ้านพินทอง	ผลิตข้าวหลาม	-	-	๑

	ม.๑๓				
๑๔	กลุ่มเลี้ยงโค - กระบือ บ้านปอยยาง ม.๑๔	-	-	เลี้ยงโค - กระบือ	๑
๑๕	กลุ่มวัวพื้นเมือง ม.๑๕	-	-	วัวพื้นเมือง	๑
๑๖	กลุ่มส่งเสริมอาชีพ ม.๑๖	จักรสาน	ปลูกผักสวน	เลี้ยงสุกร	๑
รวม		๖	๓	๑๒	๑๘

๖.๘ แรงงานและอาชีพ

ชาวตำบลไพศาลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม แรงงานในพื้นที่จึงเป็นแรงงานด้านการทำเกษตร เช่น แรงงานตัดอ้อย กรีดยางพารา ขุดมัน การฉีดยากำจัดศัตรูพืช และอีกส่วนหนึ่งประกอบอาชีพหัตถกรรมล้อเวียน ซึ่งเป็นสินค้าหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลที่มีชื่อเสียงระดับประเทศและอาจจะมีการพัฒนาเป็นสินค้าส่งออกไปประชาคมอาเซียน AEC

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่ที่	บ้าน	ประชากร			จำนวน ครัวเรือน	พื้นที่ เกษตรกร
		หญิง	ชาย	รวม		
๑	ไพศาล	๕๒๑	๕๒๓	๑,๐๔๔	๑๕๙	๑,๖๔๒
๒	หนองมะเขือ	๕๔๘	๖๑๘	๑,๑๖๖	๑๗๘	๒,๙๓๑
๓	หนองแก้ม	๓๗๗	๔๑๙	๗๙๖	๑๒๔	๑,๕๘๓
๔	สังเคิล	๔๐๖	๓๙๕	๘๐๑	๙๕	๑,๖๐๗
๕	หนองแสง	๔๐๘	๔๒๕	๘๓๓	๑๒๔	๑,๓๙๗
๖	ละลมเวง	๒๖๓	๒๔๘	๕๑๑	๗๘	๑,๘๔๗
๗	ระแหง	๒๘๔	๒๙๗	๕๘๑	๙๑	๑,๔๓๖
๘	ละลมพูน	๔๑๑	๔๐๒	๘๑๓	๑๐๕	๒,๐๓๒
๙	กะโดน	๔๔๕	๔๕๔	๘๙๙	๑๔๔	๒,๔๗๑
๑๐	หนองยาง	๔๗๙	๔๘๖	๙๖๕	๑๔๔	๒,๓๓๔

หมู่ที่	บ้าน	ประชากร			จำนวน ครัวเรือน	พื้นที่ เกษตรกร
		หญิง	ชาย	รวม		
๑๑	บ่อดิน	๒๖๒	๒๗๕	๕๓๗	๘๗	๗๑๘
๑๒	หนองจาน	๒๒๕	๒๐๘	๔๓๓	๕๗	๑,๐๖๔
๑๓	พินทอง	๒๘๕	๒๗๑	๕๕๖	๘๗	๗๓๔
๑๔	ปอยยาง	๒๑๐	๒๑๘	๔๒๘	๖๕	๕๕๗
๑๕	ไพศาลพัฒนา	๓๓๔	๓๒๙	๖๖๓	๗๗	๗๕๔
๑๖	หนองสระ	๔๐๙	๓๖๖	๗๗๕	๑๓๒	๑,๗๗๙
รวม		๕,๙๓๔	๕,๘๖๗	๑๑,๘๐๑	๕๓๗	๒๔,๘๘๖

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	นอกเขตชลประทาน	๔๒๔ ครัวเรือน ๓,๔๘๐ ไร่	๔๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๐๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวนยางพารา	๑๙๘ ครัวเรือน ๓,๐๙๐ ไร่	ไม่มีผลผลิต	ปีที่ ๑ ๕,๕๐๐ บาท/ไร่	- บาท/ไร่
			๖๐๐ กก./ไร่ (ก๊อญถั่ว)	ปีต่อไป ๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๓,๒๐๐ บาท/ไร่
	สวนปาล์ม	๑ ครัวเรือน ๑๐ ไร่	ไม่มีผลผลิต	ปีที่ ๑ ๖,๐๐๐ บาท/ไร่	ไม่มีผลผลิต
			๒,๕๐๐ กก./ไร่	ปีที่ต่อไป ๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	ไร่อ้อย	๕๑๑ ครัวเรือน ๘,๐๘๓ ไร่	๑๒,๐๐๐ กก./ไร่	๙,๘๐๐ บาท/ไร่	๑๓,๒๐๐ บาท/ไร่
	ไร่มันสำปะหลัง	๒๒ ครัวเรือน ๔๔๒ ไร่	๒,๙๐๐ กก./ไร่	๓,๐๐๐ บาท/ไร่	๔,๓๕๐ บาท/ไร่
	สวนผลไม้	๑๐ ครัวเรือน ๗๑ ไร่	๒,๐๐๐ กก./ไร่	๒,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๕,๐๐๐ บาท/ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตระบุ				
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ					
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน			/				
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร			
		เพียงพอ	ไม่พอเพียง	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่ เข้าถึง ฯ	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ							
☒ ๑. แม่น้ำ		/		/		๕๐	
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร		/		/		๕๐	
☒ ๓. คลอง		/		/		๙๐	
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง		/		/		๘๐	
☐ ๕. น้ำตก							
☐ ๖. อื่นๆ โปรดระบุ							
.....							
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น							
☐ ๑.แก้มลิง							
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ							
☐ ๓. ฝาย							
☒ ๔. สระ			/		/	๕๐	
☒ ๕. คลองชลประทาน		/		/		๙๐	
☐ ๖. อื่น ๆ (โปรดระบุ)							
.....							

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง ฯ
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	/					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	/					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ของ อปท.)			/		/	๖๐
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	/					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ		/			/	๘๐
๔.๖ อื่น ๆ ระบุ						

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนตำบลไพศาลมากกว่าร้อยละ ๙๙ นับถือศาสนาพุทธ โดยในพื้นที่มีศาสนาสถาน วัด หรือสำนักสงฆ์ จำนวน ๑๑ แห่ง ดังนี้

- ๑) วัดป่าไพศาลธรรมาราม ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านไพศาล หมู่ที่ ๑ บ้านไพศาล
- ๒) วัดสามัคคีธรรมสุทธาวาส ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านหนองแก้ม หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแก้ม
- ๓) วัดป่าสังเคิล ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านสังเคิล หมู่ที่ ๔ บ้านสังเคิล
- ๔) วัดหนองแสง ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านหนองแสง หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแสง
- ๕) วัดป่าละลมเวง ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านละลมเวง หมู่ที่ ๖ บ้านละลมเวง

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

งานประเพณีและงานประจำปีที่มีการจัดงานในพื้นที่ตำบลไพศาล ได้แก่ การจัดงานแห่เทียนเข้าพรรษา หมู่ที่ ๑ บ้านไพศาล

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ตำบลไพศาลมีประชาชนที่มีภูมิปัญญามากมายหลายแขนง โดยแบ่งแยกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

- ๑) กลุ่มร้านรับบ้านกะโดน
- ๒) กลุ่มกลองยาวบ้านกะโดน
- ๓) กลุ่มกลองยาวบ้านหนองแก้ม
- ๔) กลุ่มหัตถกรรมลื้อเกวียน
- ๕) กลุ่มทอผ้า-ทอเสื่อบ้านไพศาล
- ๖) กลุ่มทอผ้า-ทอเสื่อบ้านหนองจาน
- ๗) หมอตำแย หมอสั๊กน้ำมัน หมอเป่า หมอกระดูก หมอยาฝน นวดจับเส้น
- ๘) กลุ่มพิธีกรรมสะเดาะเคราะห์ต่างๆ

ส่วนภาษาถิ่นประชาชนตำบลไพศาลส่วนใหญ่ใช้ภาษาเขมรมากกว่าร้อยละ ๘๕ รองลงมา เป็นภาษาอีสานร้อยละ ๑๑ ภาษาส่วยร้อยละ ๓ และมีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ใช้ภาษาไทยภาคกลางร้อยละ ๒

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนตำบลไพศาลส่วนใหญ่ มีภูมิปัญญาด้านหัตถกรรมล้อยเกวียนที่เป็นหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ข้าวหลามบ้านพินทองมีรสชาติติดใจผู้สัญจรถนนสาย ๒๔

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

มีเนื้อที่แหล่งน้ำประมาณร้อยละ ๗.๒๑ ของเนื้อที่ตำบลซึ่งประกอบไปด้วยแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำจัดสร้าง โดยเฉพาะแหล่งน้ำจัดสร้างที่สำคัญคือ หนองเวียลเวง เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ

๙.๒ ป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ มีเนื้อที่ประมาณ ๘๑๓ ไร่หรือร้อยละ ๐.๑๘ ของเนื้อที่ตำบลซึ่งส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยป่าผลัดใบสมบูรณ์ ได้มีการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้สงวนและที่สาธารณประโยชน์ประเภทพลเมืองใช้ร่วมกัน จำนวน ๑,๕๙๘ ไร่ ๒ งาน ๒๒ ตารางวา

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น
ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น
(๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

୧୨୩୪୫୬୭୮୯୧୦୧୧୧୨୧୩୧୪୧୫୧୬୧୭୧୮୧୯୨୦ ୨୧୨୨୨୩୨୪୨୫୨୬୨୭୨୮୨୯୩୦

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

๑.๒.๑ เชิงปริมาณ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๕๗ (บาท)		ปี ๒๕๕๘ (บาท)		ปี ๒๕๕๙ (บาท)		ปี ๒๕๖๐ (บาท)	
	ตาม แผนฯ	ดำเนินการ จริง	ตาม แผนฯ	ดำเนินการ จริง	ตาม แผนฯ	ดำเนินการ จริง	ตาม แผนฯ	ดำเนินการ จริง
๑. โครงสร้าง พื้นฐาน	๔๙	๒๐	๔๒	๓๑	๕๐	๔๑	๗๕	๓๓
๒. เศรษฐกิจและ อาชีพ	๑๔	๑๒	๑๗	๔	๑๔	๔	๒๙	๑๐
๓. คุณภาพชีวิต	๕๓	๓๕	๕๕	๓๘	๕๔	๔๔	๘๑	๓๘
๔. สิ่งแวดล้อม	๖	๑	๗	๒	๖	๔	๑๕	๔
๕. บริหารจัดการ ที่ดี	๑๙	๖	๑๑	๔.	๑๙	๑๓	๒๑	๑๒
รวม	๑๔๑	๗๔	๑๓๒	๗๙	๑๔๓	๑๐๖	๒๒๑	๙๗

๑.๒.๒ เชิงคุณภาพ

๑) ข้อมูลจากการติดตามประเมินแผนพัฒนาท้องถิ่นของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล ปี ๒๕๕๙ สรุปเป็นรายยุทธศาสตร์ได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์	โครงการตามแผนฯ	คุณภาพโครงการ		
		ด้านห้วงเวลา	ด้านงบประมาณ	ความพึงพอใจ
๑. โครงสร้างพื้นฐาน	๕๐	๓๕	๓๕	มาก
๒. เศรษฐกิจและการอาชีพ	๑๔	๑๔	๑๔	ปานกลาง
๓. คุณภาพชีวิต	๕๔	๕๔	๕๔	มาก
๔. สิ่งแวดล้อม	๖	๖	๖	มาก
๕. บริหารจัดการที่ดี	๑๙	๑๙	๑๙	ปานกลาง
ภาพรวมคิดเป็นร้อยละ/ค่าเฉลี่ย		๖๓.๕๗	๖๓.๕๗	ปานกลาง

๒. ผลที่ได้จากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับ หรือ ผลที่สำคัญ

ตามที่คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล ได้แถลงนโยบายการบริหารราชการต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล เมื่อวันที่ ๑๙ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น ข้าราชการ พนักงานเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นทุกคนขององค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล ก็ได้ดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายการบริหารให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันปรากฏผล ดังนี้

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐานและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- เกี่ยวกับการก่อสร้างปรับปรุง บำรุงถนนให้ได้มาตรฐาน ประชาชนสัญจรไปมาและขนส่งพืชผลทางการเกษตรได้สะดวกสบาย

- การขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ การติดตั้งโคมไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงมีความสะดวกสบายในการใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนและเพื่อการเกษตร มีโคมไฟฟ้าส่องสว่างทั่วถึงให้ประชาชนสัญจรไปมาในเวลากลางคืนได้สะดวกปลอดภัยทั้งทางท้องถิ่นและด้านการก่ออาชญากรรม

- แหล่งน้ำธรรมชาติที่ตื้นเขิน ได้รับการปรับปรุง ขุดลอกให้สามารถกักเก็บน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและระบายสู่พื้นที่การเกษตรได้ทั่วถึง

- ระบบประปาได้รับการพัฒนาให้ประชาชนมีน้ำประปาที่สะอาดได้มาตรฐานในการอุปโภคบริโภคได้อย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

- ในทุกๆปีทางองค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล จะมีการจัดกิจกรรม/โครงการ เกี่ยวกับการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปลูกป่าทดแทน

- ภายในองค์กรผู้บริหารได้มีนโยบายให้ข้าราชการ/พนักงานทุกคนทำกิจกรรม ๕ส. ทุกวันพุธ เพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงานและเป็นแบบอย่างที่ดีให้ประชาชนในการรักษาสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เพื่อเกิดผลระยะยาวในภาพรวมระดับตำบล

๒. นโยบายด้านสาธารณสุข ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาส่งเสริมสุขภาพและอนามัยด้านสาธารณสุข

- ดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกอย่างต่อเนื่องโดยการรณรงค์ คว้ากะโหลกกะลา หยอตทรายอะเบทกำจัดลูกน้ำ และฉีดพ่นหมอกควันกำจัดยุงลาย

- จัดให้มีการฉีดวัคซีนสำหรับสุนัขและแมวป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าอย่างต่อเนื่อง

๓. นโยบายด้านการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

- จัดโครงการงานวันเด็กแห่งชาติ เพื่อให้เด็กมีเวทีแห่งการเรียนรู้ มีกิจกรรมการเรียนรู้ และฝึกทักษะต่างๆ ให้เด็กกล้าคิด กล้าแสดงออก

- ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู ผู้ดูแลเด็กพัฒนาการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย และทันสมัย

- ให้ข้าราชการพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับการศึกษา ศึกษาอบรมเพื่อนำความรู้มาพัฒนา การศึกษาระดับปฐมวัย

๔. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วน ตำบลไพศาล ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

- ส่งเสริมสนับสนุนการจัดงานประเพณีท้องถิ่นต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดงาน ขึ้นเขาพนมรุ้ง บุญบั้งไฟ แห่เทียนพรรษา และให้การสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นและทะนุบำรุงพระพุทธศาสนา

๕. นโยบายด้านเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล ใน ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

- จัดโครงการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ เช่น อบรมจักสาน การเย็บทอ การประดิษฐ์ การทำขนม ฯลฯ

- จัดโครงการฝึกอบรมให้ความรู้ทักษะในการผลิตและลดต้นทุนการผลิต เช่น การผลิต ปุ๋ยชีวภาพ การตรวจวิเคราะห์ดิน การกรีดยาง ตัดตายาง ฯลฯ

- จัดโครงการศึกษาดูงานพื้นที่จริง เช่น การปลูกมะม่วงทนแล้ง การปลูกมะนาว การทำ ไร่นาสวนผสม การจัดรูปที่ดิน ฯลฯ

๒.๒ ผลกระทบ

๑) ผลกระทบเชิงบวก

จากการบริหารราชการ ดำเนินกิจการโครงการตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปัจจุบัน จำนวนหลายร้อยโครงการผลกระทบด้านดีในภาพรวม ได้แก่

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประชาชนมีความสะดวก สบายในการสัญจรไปมา และการขนส่งผลิตผลทางการเกษตร ไฟฟ้าทั่วถึงในครัวเรือนและพื้นที่การเกษตรบางส่วน แหล่งน้ำ เพื่อการอุปโภคและบริโภคในครัวเรือนเพียงพอ

- ด้านเศรษฐกิจ ประชาชนหรือกลุ่มองค์กรที่มีความเข้มแข็งได้รับการสนับสนุน การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะในการประกอบอาชีพต่างๆ อย่างต่อเนื่อง มีผู้สนใจเข้ารับการฝึกอบรม พัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

- ด้านคุณภาพชีวิต ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมประเพณี อันดีงามของท้องถิ่น เยาวชนตื่นตัวหันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น

- ด้านสิ่งแวดล้อม เห็นได้ชัดว่าในเขตตำบลไพศาลมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นทุกปีจากการรณรงค์ปลูกป่าทดแทนในที่สาธารณะรกร้างว่างเปล่า
- ด้านการบริการ ประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการด้านต่างๆมีความพึงพอใจในการบริการข้อมูลและอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่

๒) ผลกระทบเชิงลบ

- การดำเนินการก่อสร้างถนนต่างๆ อาจกระทบต่อพื้นที่ทำกินและพืชผลทางการเกษตรของประชาชน

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

๑) การดำเนินโครงการไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนดในแผน จึงเสนอแนะต่อคณะผู้บริหารได้พิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารโครงการด้านระยะเวลาให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนดในแผนการดำเนินงาน เช่น การจัดสรรงบประมาณ เงินอุดหนุน สภาวะทางธรรมชาติต่างๆรวมทั้งความพร้อมของผู้รับผิดชอบโครงการหรือผู้ดำเนินกิจกรรมด้วย แล้ววางแผนกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม

๒) หลายโครงการที่มีความสำคัญ แต่ไม่ได้ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ จึงเสนอแนะต่อคณะผู้บริหารในการดำเนินโครงการควรพิจารณาความสำคัญ ตามความจำเป็นเร่งด่วนและโครงการที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นสำคัญ

๓) โครงการที่วางแผนจะดำเนินการแต่ไม่ได้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ ให้ผู้รับผิดชอบโครงการแสดงเหตุผลความจำเป็นหรือปัญหา อุปสรรคที่ไม่สามารถดำเนินการได้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการวางแผนดำเนินโครงการในครั้งต่อไป

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๙.๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมาส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ยังต่ำเนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงานความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยี และปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศรวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วยทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิตตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำการพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงานขณะที่ผู้สูงอายุมิมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้นครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางสูง ส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพประกอบกับการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัลในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสมส่งผลต่อวิกฤตค่านิยมทัศนคติและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตการพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดีมีทักษะทางสมองทักษะการเรียนรู้และทักษะชีวิตเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีมีสุขภาวะที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรมมีระเบียบวินัยมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวมมีทักษะความรู้และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็วบนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงอีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๑.วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- ๑.๒ เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑
- ๑.๓ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- ๑.๔ เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑.๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น
- ๒.๑.๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น
- ๒.๑.๓ คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากลและสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง
- ๒.๑.๔ คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น
- ๒.๑.๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบันครอบครัวสถาบันการศึกษาสถาบันทางศาสนาชุมชนสื่อมวลชนและภาคเอกชน

๒.๒ ตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม
ตัวชี้วัด ๑.๑ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรม
จริยธรรมเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๑.๒ คดีอาญามีสัดส่วนลดลง

เป้าหมายที่ ๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น

๒.๑ เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ

ตัวชี้วัด ๑ เด็กมีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

๒.๒ เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีสติปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๒ คะแนน IQ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวชี้วัด ๓ เด็กร้อยละ ๗๐ มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๓ วัยแรงงานมีความรู้และทักษะเป็นไปตามความต้องการของตลาดงานและมีทักษะทาง
การเงินเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด ๔ ผู้เรียนในระบบทวิภาคีเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓๐ ต่อปี

ตัวชี้วัด ๕ ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานอาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๖ การออมส่วนบุคคลต่อรายได้พึงจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น

๒.๔ ผู้สูงอายุวัยต้นมีงานทำและรายได้ที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้สูงอายุ

ตัวชี้วัด ๗ การมีงานทำของผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ – ๖๙ ปี) เพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและมีความสามารถ

เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด ๓.๑ ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า ๕๐๐

ตัวชี้วัด ๓.๒ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการอ่านหาความรู้เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๓.๓ การอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๕

ตัวชี้วัด ๓.๔ แรงงานที่ขอเทียบโอนประสบการณ์และความรู้เพื่อขอรับวุฒิ ปวช. และ ปวส.
เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๔ คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัด ๔.๑ ประชากรอายุ ๑๕ – ๗๙ ปีมีภาวะน้ำหนักเกินลดลง

ตัวชี้วัด ๔.๒ การตายจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า ๑๘ คนต่อประชากรแสนคน

ตัวชี้วัด ๔.๓ ความผิดปกติทางอารมณ์ของต่อประชากรลดลง

ตัวชี้วัด ๔.๔ การคลอดในผู้หญิงกลุ่มอายุ ๑๕ – ๑๙ ปี ลดลง

ตัวชี้วัด ๔.๕ รายจ่ายรวมด้านสุขภาพภาครัฐไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของรายจ่ายภาครัฐ

ตัวชี้วัด ๔.๖ ผู้สูงอายุที่อาศัยในบ้านที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะ
สถาบันครอบครัวสถาบันการศึกษาสถาบันทางศาสนาชุมชนสื่อมวลชนและภาคเอกชน

ตัวชี้วัด ๕.๑ ดัชนีครอบครัวอบอุ่นอยู่ในระดับดีขึ้น

ตัวชี้วัด ๕.๒ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีการปฏิบัติตามหลักศาสนาเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๕.๓ ธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

๓ แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรมมีวินัยจิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- ๓.๒ พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
- ๓.๓ ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๓.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- ๓.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและลดค่าใช้จ่ายในระบบสุขภาพภาครัฐ
- ๓.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
- ๓.๗ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปในหลายด้านทั้งการสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ที่ทำให้จำนวนคนยากจนลดลงบริการทางการศึกษาและสาธารณสุขขยายทั่วถึงมากขึ้นอย่างไรก็ดี การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมนั้นมีความคืบหน้าช้าและยังเป็นปัญหาท้าทายในหลายด้านทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับบริการที่คุณภาพต่ำกว่ารวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลนอกจากนั้นยังมีเงื่อนไข/ปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจจะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยรุนแรงขึ้นได้ อาทิ การเป็นสังคมผู้สูงวัยของประเทศไทยซึ่งจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงภาระพึ่งพิงต่อวัยแรงงานสูงขึ้นจากภาระเลี้ยงดูทั้งเด็กและผู้สูงอายุทำให้ข้อจำกัดในการออมเพื่ออนาคตประกอบกับบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเงินและการออมซึ่งอาจกลายเป็นผู้สูงวัยที่ยากจนในอนาคตได้นอกจากนั้นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่สามารถเข้าถึงซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีทักษะสูงทำให้สามารถได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นและทิ้งห่างจากผู้ที่ขาดทักษะและไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีก็สามารถทำให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลสามารถเข้าถึงการศึกษาความรู้และบริการสาธารณสุขได้เป็นต้นซึ่งเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาคความเหลื่อมล้ำในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อไม่ให้ปัญหาคความเหลื่อมล้ำเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาไปสู่ความเป็นประเทศที่มีรายได้สูงการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปยังต้องดำเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและสาธารณสุขรวมทั้งการปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆต่อเนื่องจากที่ได้ผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเสริมสร้างรายได้สูงขึ้นและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพรายได้และให้ความช่วยเหลือที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ รายได้ต่ำสุดผู้ด้อยโอกาสสตรีและผู้สูงอายุอาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็กขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมการพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพและการสนับสนุนการเข้าถึงปัจจัยการผลิตคุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรมเป็นต้นและในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด
- ๑.๒ เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง
- ๑.๓ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน

ตัวชี้วัด ๑.๑ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี

ตัวชี้วัด ๑.๒ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงเหลือ ๐.๔๑ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัด ๑.๓ การถือครองสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๑.๔ สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ ๖.๕ ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ

ตัวชี้วัด ๑.๕ สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนของกลุ่มครัวเรือนที่ยากจนที่สุดลดลง

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

ตัวชี้วัด ๒.๑ อัตราการเข้าเรียนสุทธิ (ที่ปรับปรุง) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่ากับร้อยละ ๙๐ โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ครอบครัวยากจนทางเศรษฐกิจสังคมและระหว่างพื้นที่

ตัวชี้วัด ๒.๒ สัดส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นและความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่และภูมิภาคลดลง

ตัวชี้วัด ๒.๓ สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ภายใต้ประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐) ต่อกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๒.๔ ความแตกต่างของสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรระหว่างพื้นที่ลดลง

ตัวชี้วัด ๒.๕ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่มีฐานะยากจนเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็งเพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัด ๓.๑ สัดส่วนครัวเรือนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๓.๒ ดัชนีชุมชนเข้มแข็งเพิ่มขึ้นในทุกภาค

ตัวชี้วัด ๓.๓ มูลค่าสินค้าชุมชนเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพทั้งในด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นการได้รับขยายการคุ้มครองทางสังคม (Social Protection) และสวัสดิการ (Welfare) ที่เหมาะสมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมและการพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อประกอบอาชีพและยกระดับรายได้โดย

๓.๒ การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษาสาธารณสุขและสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึงตลอดจนปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจรวมทั้งกฎหมายระเบียบให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมเพื่อให้ประชากรทุกกลุ่มมีโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐและทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกันสามารถพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นโดย

๓.๓ การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชนโดย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆมุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปีทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า ๕ ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาของการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้นโดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ตามแผนที่วางไว้และสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดึงดูดให้ภาคเอกชนขยายการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเป้าหมายสำคัญและขณะเดียวกัน ๕ ปีต่อจากนี้ไปก็เป็นช่วงของการปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้านเพื่อวางพื้นฐานให้สามารถพัฒนาต่อยอดให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี ๒๕๗๐ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีโดยการใช้นวัตกรรมคุณภาพคนและการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัยในการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพเพิ่มประสิทธิภาพภาคการเงินและดูแลวินัยทางการเงินการคลังควบคู่ไปกับการดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขาทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมและขยายสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆสำหรับอนาคตการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒การพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมขึ้นก้ำวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้นการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคนและความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่ไปกับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิมรวมทั้งการต่อยอดจากการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะนอกจากนั้นก็ให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพการส่งเสริมการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจการผสมผสานภาคบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาคบริการให้สามารถรองรับการแข่งขันที่เสรีขึ้นการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับ SMEs รวมทั้งการสร้างสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็นโดยพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงความต้องการของผู้บริโภคอย่างรวดเร็วและมาตรฐานสากลของสินค้าและบริการที่สูงขึ้นรวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมรวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกรวมทั้งการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจให้คนในชุมชนและท้องถิ่นและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืนดังนี้
 - ๑.๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัว
 - ๑.๑.๒ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิมและสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่
 - ๑.๑.๓ เพื่อสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมและสนับสนุนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ๑.๑.๔ เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจสร้างความเข้มแข็งและรักษาวินัยทางการเงินการคลังและการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่สนับสนุนการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ
- ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขาเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรอุตสาหกรรมบริการและการค้าการลงทุนดังนี้

๑.๒.๑ เพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการสร้างมูลค่าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของสินค้าและบริการ

๑.๒.๒ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเพื่อให้ฐานการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความมั่นคง

๑.๒.๓ เพื่อเร่งผลักดันให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความโดดเด่นในด้านคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยในตลาดโลก

๑.๒.๔ เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมสำคัญเดิมให้สามารถต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเข้มข้นและสร้างรากฐานในการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่บนฐานของความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๕ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานบริการเดิมและขยายฐานบริการใหม่ ๆ ในการปรับตัวสู่เศรษฐกิจฐานบริการที่เข้มแข็งขึ้นรวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

๑.๒.๖ เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยรวมทั้งพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ

๑.๒.๗ เพื่อพัฒนาระบบการเงินของประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการการค้าและการลงทุน

๑.๒.๘ เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์กรการเงินฐานรากและระบบสหกรณ์ให้สนับสนุนบริการทางการเงินในระดับฐานรากและเกษตรกรรายย่อย

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ โดยมีรายได้ต่อหัวเป็น ๘,๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๖๔ ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และสัดส่วนรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเป็นร้อยละ ๑๙.๐

ตัวชี้วัด ๑.๑ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด ๑.๒ รายได้ต่อหัวและรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

เป้าหมายที่ ๒ การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐและเอกชนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ และ ๗.๕ ต่อปีตามลำดับ

ตัวชี้วัด ๒.๑ อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐและเอกชน

เป้าหมายที่ ๓ มูลค่าและปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐

ตัวชี้วัด ๓.๑ อัตราการขยายตัวของมูลค่าและปริมาณการส่งออก

เป้าหมายที่ ๔ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปีและผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัด ๔.๑ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิต

ตัวชี้วัด ๔.๒ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

เป้าหมายที่ ๕ กรอบอัตราเงินเฟ้อระยะปานกลางอยู่ที่ร้อยละ 2.5 ± 1.5 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไม่เกินร้อยละ ๕๕ ของ GDP และดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อ GDP

ตัวชี้วัด ๕.๑ อัตราเงินเฟ้อ

ตัวชี้วัด ๕.๒ หนี้สาธารณะ

ตัวชี้วัด ๕.๓ ดุลบัญชีเดินสะพัด

เป้าหมายที่ ๖ การลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน (Public Private Partnership: PPP) ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเฉลี่ยปีละ ๔๗,๐๐๐ ล้านบาท

ตัวชี้วัด ๖.๑ แหล่งทุน PPP ในการพัฒนาโครงการโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

เป้าหมายที่ ๗ ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น

ตัวชี้วัด ๗.๑ จำนวนการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีประชาชนและผู้ประกอบการที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๘ อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศโดย IMD เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่ม ๑ ใน ๒๕ ของประเทศแรกที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๘.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศโดย IMD

๒.๒ การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

เป้าหมายที่ ๑ ภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓, ๔.๕ และ ๖ ต่อปีตามลำดับ

ตัวชี้วัด ๑.๑ อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการ

เป้าหมายที่ ๒ เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือนในปี ๒๕๖๔ และพื้นที่การทาเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ในปี ๒๕๖๔

ตัวชี้วัด ๒.๑ รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร

ตัวชี้วัด ๒.๒ จำนวนพื้นที่การทาเกษตรกรรมยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ มีพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศจำนวน ๑๕ พื้นที่

ตัวชี้วัด ๓.๑ จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านล้านบาทและอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (The Travel & Tourism Competitiveness Index : TTCI) ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๓๐

ตัวชี้วัด ๔.๑ รายได้จากการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด ๔.๒ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (TTCI)

เป้าหมายที่ ๕ สัดส่วน GDP SMEs ต่อ GDP ทั้งประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัด ๕.๑ สัดส่วน GDP SMEs ต่อ GDP ทั้งประเทศ

เป้าหมายที่ ๖ เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านการเงินประกอบด้วย (๑) ปรับเพิ่มอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเงิน (๒) เพิ่มคะแนนทักษะทางการเงินของคนไทยเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของโลก (๓) ลดสัดส่วนการกู้เงินนอกระบบให้เหลือไม่เกินร้อยละ ๒ และ (๔) เพิ่มปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็น ๒๐๐ ครั้ง/ปี/คน

ตัวชี้วัด ๖.๑ อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเงิน

ตัวชี้วัด ๖.๒ คะแนนทักษะทางการเงินของคนไทย

ตัวชี้วัด ๖.๓ สัดส่วนการกู้เงินนอกระบบ

ตัวชี้วัด ๖.๔ ปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

๓. แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

๓.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวได้สูงขึ้นโดยไม่สร้างแรงกดดันให้เกิดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดเกิดภาวะเงินเฟ้อและแรงกดดันต่อภาระการคลังที่มากเกินไปควรมีการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการกระจายผลประโยชน์การพัฒนาโดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ
มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตรอุตสาหกรรมบริการและการว่าจ้างการลงทุน
เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง
อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาและเป็นจุดอ่อนของการรักษา
ฐานการผลิตและให้บริการรวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืนฐานทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก
ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องพื้นที่ป่าไม้ลดลงทรัพยากรดินเสื่อมโทรมความหลากหลายทางชีวภาพถูก
คุกคามทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการและมีความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคต
เกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นจากการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้
ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรมรวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและ
ชุมชนเมืองส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพ
ภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้งซึ่งส่งผล
กระทบต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศซึ่งทวีความเข้มข้นทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือน
กระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้าขณะที่วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ ซึ่งเป็นการ
กำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก ๑๕ ปี ข้างหน้า(ค.ศ. ๒๐๑๖-๒๐๓๐) จะส่งผลกระทบต่อแนว
ทางการพัฒนาประเทศในอนาคตตั่งนั้นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้แก่
การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็น
มิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนเร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการ
ผลิตและการบริโภคพัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรมส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้นต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถ
ในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทาง
ธรรมชาติ

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ รักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- ๑.๒ สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ
- ๑.๓ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น
- ๑.๔ พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการรับมือกับภัยพิบัติ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ การรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่
ประเทศแบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจร้อยละ ๑๕ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มจาก
๑.๕๓ ล้านไร่เป็น ๑.๕๘ ล้านไร่มีการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐและลดการสูญเสียความหลากหลายทาง
ชีวภาพ

ตัวชี้วัด ๑.๑ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ของประเทศพื้นที่ปลูกและฟื้นฟูพื้นที่ป่าชายเลน

ตัวชี้วัด ๑.๒ แผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (โครงการ One Map) ทั่วประเทศ

ตัวชี้วัด ๑.๓ จำนวนชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่ใกล้สูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม

เป้าหมายที่ ๒ สร้างความมั่นคงและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุนเพิ่มพื้นที่ชลประทานปีละ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภคป้องกันและลดความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ตัวชี้วัด ๒.๑ จำนวนหมู่บ้านมีน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค

ตัวชี้วัด ๒.๒ แผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของ ๒๕ ลุ่มน้ำ

ตัวชี้วัด ๒.๓ พื้นที่ชลประทาน

ตัวชี้วัด ๒.๔ ประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภค

ตัวชี้วัด ๒.๕ ปริมาณความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

เป้าหมายที่ ๓ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการกำจัดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้องฟื้นฟูแหล่งน้ำผิวดินให้มีคุณภาพในเกณฑ์ดีและแก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควัน

ตัวชี้วัด ๓.๑ สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์สัดส่วนของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดและสัดส่วนกากอุตสาหกรรมอันตรายที่เข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง

ตัวชี้วัด ๓.๒ คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินที่อยู่ในเกณฑ์ดี

ตัวชี้วัด ๓.๓ คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤติหมอกควัน

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลงภายในปี ๒๕๖๓ไม่น้อยกว่าร้อยละ๗ของการปล่อยในกรณีปกติมีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในด้านต่างๆหรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับผลกระทบสูง

ตัวชี้วัด ๔.๑ ร้อยละการเปลี่ยนแปลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่ง

ตัวชี้วัด ๔.๒ ต้นทุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วย (บาทต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า)

ตัวชี้วัด ๔.๓ แผนปฏิบัติการการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรายสาขาที่จำเป็นเช่นการจัดการน้ำเกษตรสาธารณสุข

ตัวชี้วัด ๔.๔ กลไกภายในประเทศเพื่อสนับสนุนด้านการเงินเทคโนโลยีและการเสริมสร้างศักยภาพ

เป้าหมายที่ ๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

ตัวชี้วัด ๕.๑ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับภาคเกษตรและการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่เสี่ยงภัย

ตัวชี้วัด ๕.๒ สัดส่วนของพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัด ๕.๓ จำนวนผู้เสียชีวิตและมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ

๓. แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

๓.๑ การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นดังนี้

๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคงสมดุลและยั่งยืนทั้งในมิติเชิงปริมาณและคุณภาพด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนโดยเฉพาะประชาชนผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำในทุกมิติโดยคำนึงถึงศักยภาพและข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อมและมิติเชิงสังคมของพื้นที่ลุ่มน้ำดังนี้

๓.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภคสร้างเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือเมืองสีเขียวเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนโดยมีแนวทางดำเนินงานดังนี้

๓.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้แนวคิดตลอดวัฏจักรชีวิต (Life Cycle Thinking) ดังนี้

๓.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๖ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติเพื่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุดและนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนโดย

๓.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ

สู่ความมั่งคั่งและยั่งยืนการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติทั้งภัยคุกคามภายนอกได้แก่การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆของโลกความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายในประเทศได้แก่สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติการสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้และการคุกคามทางเศรษฐกิจโดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ในระยะต่อไปซึ่งเป็นช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายในและป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ

๑.๒ เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วนให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคงและมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๑.๓ เพื่อสร้างความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านความมั่นคงให้สนับสนุนเสถียรภาพและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สามารถพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายภาพรวมคือผลประโยชน์ของชาติว่าด้วยความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน

เป้าหมาย ๑ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ

ตัวชี้วัด ๑.๑ กิจกรรมเทิดพระเกียรติและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

ตัวชี้วัด ๑.๒ คดีการล่วงละเมิดสถาบัน

เป้าหมายที่ ๒ สังคมมีความสมานฉันท์ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาคความมั่นคง

ตัวชี้วัด ๒.๑ ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง (ดัชนีสันติภาพโลก)

ตัวชี้วัด ๒.๒ ผู้เสียชีวิตจากความขัดแย้งภายในประเทศ (ดัชนีสันติภาพโลก)

ตัวชี้วัด ๒.๓ กิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาคความมั่นคง

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๓.๑ ความเสียหายและจำนวนการก่อเหตุร้ายที่มีมูลเหตุจากความไม่สงบ

ตัวชี้วัด ๓.๒ รายได้ครัวเรือนจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยและอัตราการว่างงานในพื้นที่ ๓ จขต.

ตัวชี้วัด ๓.๓ กิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนทุกศาสนาร่วมดำเนินการ

เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมิตรประเทศและนานาชาติในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ

ตัวชี้วัด ๔.๑ ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน (ดัชนีสันติภาพโลก)

ตัวชี้วัด ๔.๒ คดีที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามข้ามชาติ

เป้าหมายที่ ๕ ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทางทหารมีอันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลกและมีอันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์ในต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัด ๕.๑ ความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทางทหาร

ตัวชี้วัด ๕.๒ ความเสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากการก่อการร้าย (ดัชนีความเสี่ยงของโลกของ WEF)

ตัวชี้วัด ๕.๓ ความเสี่ยงต่อการถูกคุกคามจากอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ (ดัชนีความปลอดภัยไซเบอร์ของโลกของ International Telecommunication Union: ITU)

เป้าหมายที่ ๖ จัดทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมตัวชี้วัดแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงในแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๓. แนวทางการพัฒนา

จากปัจจัยดังกล่าวได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและความมั่นคงของประเทศที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในอาเซียนและประชาคมโลกในระยะ ๕ ปีได้แก่

๓.๑ การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

๓.๒ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๓.๓ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคงเพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจสังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๓.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจสังคมและความมั่นคงของชาติเหนืออาณาเขตทางทะเล

๓.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ความอ่อนแอของระบบการบริหารจัดการในภาครัฐและการขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทยเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่องทั้งในเรื่องความอ่อนแอของการบริหารจัดการของภาครัฐการขาดประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้การให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากลการขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายการบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นที่ยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรมรวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบที่ยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศในช่วงสี่ปีต่อจากนี้ไปเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังเพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ และวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี ๒๕๗๗ ของการพัฒนาในด้านต่างๆและระบบการบริหารจัดการภาครัฐโดยต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในด้านระบบการบริหารงานและบุคลากรในส่วนการบริหารจัดการภาครัฐให้โปร่งใสมีประสิทธิภาพรับผิดชอบตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมและประชาชนมีส่วนร่วมมีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลางภูมิภาคและท้องถิ่น

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็กมีการบริหารจัดการที่ดีและได้มาตรฐานสากล
- ๑.๒ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและโปร่งใสตรวจสอบได้
- ๑.๓ เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ
- ๑.๔ เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐและประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศให้อยู่ในอันดับสองของอาเซียนเมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัด ๑.๑ อันดับประสิทธิภาพภาครัฐจัดทาโดยสถาบันการจัดการนานาชาติ

ตัวชี้วัด ๑.๒ อันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจจัดทาโดยธนาคารโลก

ตัวชี้วัด ๑.๓ ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของรัฐต่องบประมาณรายจ่ายประจำปี

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๒.๑ สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๒.๒ ข้อร้องเรียนและคดีเกี่ยวกับการดำเนินงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป้าหมายที่ ๓ เพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันให้อยู่สูงกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ตัวชี้วัดระดับคะแนนของดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน

เป้าหมายที่ ๔ ลดจำนวนคดีที่มีการพิจารณาตัดสินลงโทษผิดพลาดตัวชี้วัดจำนวนคดีที่มีการผิดพลาดหรือรื้อฟื้นใหม่ซึ่งรัฐได้ชดเชยความเสียหาย

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานบทบาทภารกิจและคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใสทันสมัย คล่องตัวมีขนาดที่เหมาะสมเกิดความคุ้มค่าสามารถให้บริการประชาชนในรูปแบบทางเลือกที่หลากหลายและมีคุณภาพข้าราชการมีคุณภาพประสิทธิภาพและความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่องค์กรมีสมรรถนะสูงและมีความทันสมัยราชการบริหารส่วนกลางมีขนาดเล็ก gọn และราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีขนาดที่เหมาะสมกับพื้นที่รับผิดชอบโดย

๓.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเวลาเกิดความเสมอภาคลดความเหลื่อมล้ำมีกลไกและช่องทางให้ประชาชนและภาคเอกชนเข้าถึงข้อมูลสามารถตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานงบประมาณและการคลังของภาครัฐได้อย่างโปร่งใสยิ่งขึ้นโดย

๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากลเพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของประชาชนและภาคธุรกิจ

๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึงผู้มีส่วนได้เสียได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาลดการพึ่งพิงงบประมาณประเภทเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมีความคล่องตัวพึ่งตนเองทางการคลังได้ในระยะยาวและสามารถจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนอย่างมีมาตรฐานและประสิทธิภาพมากขึ้นโดย

๓.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อให้สังคมไทยมีวินัยโปร่งใสและยุติธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งเป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทยให้ครอบคลุมภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนพร้อมทั้งเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนค่านิยมต่อต้านการทุจริตโดย

๓.๖ ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัยเป็นธรรมและสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาคผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความมั่นใจยอมรับและปฏิบัติตามกติกาเอื้อต่อภารกิจภาครัฐการลงทุนและดำเนินธุรกิจภาคเอกชนดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนตลอดจนมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและมีประสิทธิภาพรวมทั้งการวินิจฉัยคดีมีความถูกต้องรวดเร็วโปร่งใสและเป็นธรรมตามหลักนิติธรรม และลดปริมาณผู้กระทำความผิดในที่ควบคุมโดย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจและสังคมการกระจายความเจริญและการพัฒนาเมืองและพื้นที่รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างไรก็ตามที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาความต่อเนื่องในการดำเนินการและปัญหาเชิงปริมาณคุณภาพและการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพดังนั้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลักและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคมสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบโดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐานและการคุ้มครองผู้บริโภคการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศและการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อไปหาธุรกิจในตลาดต่างประเทศ

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการคมนาคมขนส่งและการค้ารวมทั้งมีกลไกกำกับดูแลการประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศจากการพัฒนาโครงข่ายการขนส่งและยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน

๑.๒ เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงานเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียนจากการพัฒนาด้านพลังงาน

๑.๓ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึงทั้งประเทศในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรมและส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่และนวัตกรรมรวมทั้งพัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีความมั่นคงและคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ

๑.๔ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศลดอัตราการสูญเสียในระบบประปาและกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำประปาในภาพรวมของประเทศ

๑.๕ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศและสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวมมีเป้าหมายลดความเข้มการใช้พลังงาน (Energy Intensity: EI) อยู่ที่ ๑๒.๘๓ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาทในปี ๒๕๖๔ รวมทั้งมีเป้าหมายในการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยเป็นร้อยละ ๑๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี ๒๕๖๔ โดยในส่วนของต้นทุนค่าขนส่งสินค้าจะลดให้ต่ำกว่าร้อยละ ๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ตัวชี้วัด ๑.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ตัวชี้วัด ๑.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่งมีเป้าหมายเพิ่มปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางจากร้อยละ ๒ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ และปริมาณการขนส่งสินค้าทางน้ำเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๕ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๙ มีปริมาณผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้นโดยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาคมีขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐๐ และ ๔๒ ล้านคนต่อปีตามลำดับ

ตัวชี้วัด ๒.๑ สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางและทางน้ำต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศ

ตัวชี้วัด ๒.๒ สัดส่วนของผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะ (รถไฟฟ้า เรือ รถไฟ รถโดยสารสาธารณะ รถตุ๊กๆ โดยสาร และรถโดยสารด่วนพิเศษ (BRT)) ต่อปริมาณการเดินทางในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตัวชี้วัด ๒.๓ ความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารโดยรวมของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกทางการค้าอยู่ในอันดับดีขึ้นภายในปี ๒๕๖๔ และบุคลากรด้านโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาให้มีผลิตภาพสูงขึ้นรวมทั้งมีปริมาณการขนส่งสินค้าผ่านเข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนสำคัญที่เชื่อมต่อกับโครงข่ายทางเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัด ๓.๑ อันดับดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกทางการค้า

ตัวชี้วัด ๓.๒ สัดส่วนรายได้ของธุรกิจโลจิสติกส์ต่อจำนวนบุคลากรด้านโลจิสติกส์

ตัวชี้วัด ๓.๓ ปริมาณสินค้าที่ผ่านเข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนที่สำคัญ

เป้าหมายที่ ๔ การพัฒนาด้านพลังงานมีเป้าหมายเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเป็นร้อยละ ๑๗.๓๔ ในปี ๒๕๖๔ และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าให้เหลือร้อยละ ๔๗ ในปี ๒๕๖๔

ตัวชี้วัด ๔.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย

ตัวชี้วัด ๔.๒ สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า

เป้าหมายที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลมีเป้าหมายที่จะขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ได้ร้อยละ ๘๕ ของหมู่บ้านทั่วประเทศและมีผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลรายใหม่เพิ่มขึ้นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐมีระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในการรับมือภัยคุกคามทางออนไลน์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดเมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัด ๕.๑ อันดับความพร้อมใช้ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Network Readiness

Index: NRI)

ตัวชี้วัด ๕.๒ จำนวนหมู่บ้านที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึง

ตัวชี้วัด ๕.๓ จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัล

ตัวชี้วัด ๕.๔ จำนวนเหตุละเมิดความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่เกิดขึ้นในประเทศเป้าหมายที่ ๖ การพัฒนา
ด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา) มีเป้าหมายขยายกำลังการผลิตน้ำประปาและกระจายโครงข่ายการให้บริการ
น้ำประปาครอบคลุมพื้นที่บริการในเขตนครหลวงร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๖๑ ในเขตภูมิภาค/เทศบาลให้
ครอบคลุมร้อยละ ๘๐ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ และจัดหาโครงสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมทุก
หมู่บ้านเมื่อสิ้นสุดแผนฯ ลดอัตราน้ำสูญเสียระบบส่งและจำหน่ายน้ำในเขตนครหลวงให้มีความสูญเสียน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ และเขตภูมิภาค/เทศบาลให้มีความสูญเสียน้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ภายในปี ๒๕๖๔ รวมทั้งมีการจัดตั้งองค์กร
กำกับดูแลกิจการประปาที่เป็นเอกภาพและมีกฎหมายรองรับการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมให้แล้วเสร็จภายในปี
๒๕๖๒

ตัวชี้วัด ๖.๑ สัดส่วนประชากรที่ได้รับบริการน้ำประปาที่เพิ่มใหม่ต่อประชากรทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๖.๒ สัดส่วนหมู่บ้านที่ได้รับบริการน้ำสะอาดเพิ่มใหม่ต่อจำนวนหมู่บ้านทั่วประเทศ

ตัวชี้วัด ๖.๓ ร้อยละของอัตราน้ำสูญเสียที่ลดลงได้และระดับความสำเร็จตามแผนปฏิบัติการลดน้ำสูญเสีย

ตัวชี้วัด ๖.๔ มีองค์กรกำกับดูแลการประกอบกิจการประปา

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

๓.๒ การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง

๓.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

๓.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน

๓.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๓.๖ การพัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจาก
ปัจจัยความได้เปรียบพื้นฐานที่มีอยู่ทั้งด้านแรงงานทรัพยากรธรรมชาติและการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจาก
ต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้าน
เทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยีการลงทุนวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในขั้นประยุกต์และใช้ประโยชน์ยังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมอีกทั้งความก้าวหน้าอย่าง
รวดเร็วของเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงเศรษฐกิจและสังคมไปทั่วโลกโดยประเทศที่มี
พัฒนาการทางเศรษฐกิจสูง อาทิ เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสวีเดน ล้วนเป็นต้นแบบสำคัญที่แสดงให้เห็นว่า
หากต้องการเพิ่มศักยภาพของประเทศจำเป็นต้องปรับตัวเรียนรู้และมุ่งสู่การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและ
นวัตกรรมของประเทศให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในระยะต่อไป การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
และนวัตกรรมของประเทศไทยจำเป็นต้องปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานให้มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่าง
ภาครัฐและเอกชนในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาโดยกำหนดประเด็นวิจัยของชาติที่ตอบโจทย์การยกระดับ
ศักยภาพการผลิตเกษตรอุตสาหกรรมและบริการที่เป็นฐานเดิมและการต่อยอดขยายฐานใหม่ด้วยการพัฒนา
นวัตกรรมรวมถึงการพัฒนาวัฒนธรรมที่ยกระดับคุณภาพสังคมและการดำรงชีวิตของประชาชนในสังคมผู้สูงอายุ
การส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะสูง การพัฒนาหน่วยงานทดสอบและรับรองมาตรฐานในระดับ
สากล การดำเนินมาตรการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมทั้งในด้าน
โครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยระบบแรงจูงใจและระบบสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมต่างๆ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เพื่ออำนวยความสะดวกการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศรวมทั้งทรัพย์สินทางปัญญาขึ้นมารองรับเพื่อให้ประเทศไทยไม่อยู่ในสถานะเป็นเพียงแค่ผู้ซื้อและผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศแต่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองในอนาคตโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสำหรับกลุ่มการผลิตและบริการเป้าหมายดังนั้นเพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาเข้าสู่สังคมนวัตกรรมและเตรียมการก้าวสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคตแนวทางการพัฒนาในช่วงระยะเวลา ๕ ปีจะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ผลงานวิจัยและพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้นทั้งในภาคธุรกิจภาครัฐและภาคประชาสังคมรวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยพื้นฐานที่เอื้ออำนวยทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและการพัฒนาบุคลากรวิจัยโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการบริหารจัดการเพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมายดังกล่าว

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย

๑.๒ เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนาเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อยวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๑.๓ เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑.๔ เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยีจัดโดย IMD (International Institute of Management Development) ให้อยู่ในลำดับ ๑ ใน ๓๐

ตัวชี้วัด ๑.๑ อันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์โดย IMD

ตัวชี้วัด ๑.๒ อันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีโดย IMD

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาสู่ร้อยละ ๑.๕ ของ GDP และมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเป็น ๗๐:๓๐ โดยมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศ : งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสมองค์ความรู้ : ระบบโครงสร้างพื้นฐานบุคลากรและระบบมาตรฐานเป็น ๕๕ : ๒๕ : ๒๐

ตัวชี้วัด ๒.๑ ค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP

ตัวชี้วัด ๒.๒ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ

ตัวชี้วัด ๒.๓ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศ : งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสมองค์ความรู้ : ระบบโครงสร้างพื้นฐานบุคลากรและระบบมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น ๒๕ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๓.๑ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ของเกษตรกรรายย่อยวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตัวชี้วัด ๔.๑ ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ที่ถูกนำไปใช้ในการสร้างมูลค่าการผลิตให้กับเกษตรกรรายย่อยวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เป้าหมายที่ ๕ เพิ่มจำนวนนวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เองภายในประเทศ

ตัวชี้วัด ๕.๑ นวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เองภายในประเทศ

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคมโดย

๓.๒ พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)

๓.๓ พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒การยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมให้มีความเข้มแข็งมากขึ้นและการขยายฐานใหม่ที่สำคัญกับการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปด้วยเป็นเป้าหมายที่สำคัญซึ่งการตอบสนองต่อเป้าหมายดังกล่าวประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่การดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุนช่วยลดแรงกดดันจากกระจุกตัวของการพัฒนาอยู่ในกรุงเทพฯและภาคกลางที่เป็นผลจากการพัฒนาที่ผ่านมาและในขณะเดียวกันก็เป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและทำให้เกิดผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เป็นโครงข่ายระหว่างเมืองที่จะเป็นระบบสมบูรณ์ขึ้นเช่นเดียวกับการยกระดับคุณภาพและการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกทำให้มีโอกาสเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียนสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ดินนอกจากนั้นการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านดังนั้นแผนพัฒนาฉบับที่๑๒นี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทายได้แก่การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาคการพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุลและการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนรวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น

๑.๒ เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม

๑.๓ เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

๑.๔ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น

ตัวชี้วัด ๑.๑ ผลผลิตภาคต่อหัวระหว่างภาค

ตัวชี้วัด ๑.๒ สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ระดับภาค

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมตัวชี้วัดเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่

เป้าหมายที่ ๓ พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด ๓.๑ ค่าเฉลี่ยสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักบริเวณมาบตาพุดไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวชี้วัด ๓.๒ ข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบการในพื้นที่

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนร้อยละ ๒๐

ตัวชี้วัด ๔.๑ มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

ตัวชี้วัด ๔.๒ สถานประกอบการที่จดทะเบียนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

๓.๒ การพัฒนาเมือง

๓.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในทุกระดับจะเป็นการผลักดันขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคภายใต้กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยที่ในระยะเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ไปจะมุ่งเน้นการผลักดันให้มีความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันมีความคืบหน้ามีความชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งความร่วมมือในการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี (Non-tariff barriers: NTBs) ในการกีดกันการค้าการลงทุนระหว่างกันควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่จะต้องดำเนินการให้คืบหน้าตามแผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งเครือข่ายภายในประเทศและการต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้านและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกช่วงเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ไปมุ่งเน้นการต่อยอดจากความสำเร็จเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชนจังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศทั้งในส่วนที่จะทำให้เกิดการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าในอาเซียนที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเพื่อขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam) และอาเซียนรวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับกลุ่มประเทศนอกกลุ่มอาเซียนรวมถึงหุ้นส่วนการพัฒนาอนุภูมิภาคทั้งนี้ความเชื่อมโยงที่สมบูรณ์และการลงทุนของไทยในภูมิภาคจะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ในการที่จะพัฒนาประเทศไทยไปเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาคในขณะเดียวกันประเทศไทยก็ต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็นวงกว้างขึ้นอาทิ

กลุ่มความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership : RCEP) ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปคและกลุ่มประเทศ๗๗เป็นต้นที่จะต้องสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆที่ประเทศไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิกทั้งในเวทีระดับโลกระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาคโดยให้ความสำคัญกับความเชื่อมโยงประเทศในภูมิภาคต่างๆให้ใกล้ชิดในทุกด้านมากขึ้นและผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ อาทิเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ข้อกำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂ emission) มาตรฐานด้านการบินและมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้ามชาติ เป็นต้นทั้งนี้ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยต้องยึดหลักคิดเสรีเปิดเสรีและเปิดโอกาสโดยดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรีเปิดกว้างและเป็นธรรมเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการประกอบธุรกิจขณะที่ประเทศไทยต้องปรับตัวทั้งเชิงรับและเชิงรุกให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ส่งเสริมบทบาทเชิงรุกของประเทศไทยในการแสวงหาตลาดใหม่ๆส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศและส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมจากการเรียนรู้ภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ อาทิการเปลี่ยนแปลงและการปฏิรูปด้านกฎระเบียบและการปฏิรูปภาครัฐและการปฏิรูปภาคบริการภายใต้กรอบความร่วมมือเศรษฐกิจเอเปคการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานตามมาตรฐานสากลมาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดด้านการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาทุนมนุษย์ เป็นต้นทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้การพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมายการสร้างความเป็นเลิศทางการผลิตทั้งสินค้าและบริการและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนจากโอกาสที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างเข้มข้นภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์การที่ประเทศไทยจะใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยให้ความสำคัญกับการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์นั้นในระยะ ๕ ปีต่อจากนี้ไปจะต้องดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านตลอดจนควรปรับปรุงกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศโดยเน้นกลไกที่สร้างสรรค์และเป็นธรรมทั้งนี้กลไกดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของคณะทำงานหรือใช้กลไกเดิมที่มีอยู่แล้วทางานทั้งในรูปของคณะกรรมการและองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบูรณาการในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคเพื่อให้ประเทศในภูมิภาคได้รับประโยชน์จากความร่วมมืออย่างเป็นธรรมและเป็นการสนับสนุนซึ่งกันและกันทั้งนี้การปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ ๓ ประการที่เป็นเงื่อนไขจำเป็นคือ (๑) การกำหนดมาตรการรองรับผลกระทบในทางลบจากนโยบายทางการค้าการลงทุนต่อกลุ่มต่างๆในสังคมอีกด้วยเพื่อป้องกันปัญหาความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากนโยบายการค้าการลงทุนเสรีและความร่วมมือระหว่างประเทศ (๒) การปรับกลไกภายในประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและการค้าการลงทุนระหว่างประเทศอย่างมีบูรณาการบนพื้นฐานของการสร้างความเข้าใจร่วมกันของหน่วยงานไทยถึงเป้าหมายและการกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศ และ (๓) การพัฒนาทรัพยากรบุคคลของไทยให้มีความเป็นสากลมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งทั้งด้านความสามารถทางภาษาการเสริมสร้างศักยภาพและมีทัศนคติที่เปิดกว้างและมองไปในอนาคตสอดคล้องกับเป้าหมายความเป็นพลเมืองไทยพลเมืองอาเซียนและพลเมืองโลกโดยประเทศไทยมีบทบาทในเวทีนานาชาติตามที่กำหนดภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

๑.๒ เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศและยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

๑.๓ เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆรวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ

ตัวชี้วัด ๑ ความสำเร็จของไทยในการผลักดันให้เกิดโครงข่ายความเชื่อมโยงทางด้านโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมทางบกทางรางทางน้ำทางอากาศภายในภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวกระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่ง

ตัวชี้วัด ๒ ความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (Cross Border Transport Agreement: CBTA) ณ ด้านชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๒ ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๑ ดัชนีย่อยความสามารถในการบริหารจัดการ ณ พรมแดนของประเทศไทยในดัชนีการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index)

ตัวชี้วัด ๒ มูลค่าสินค้าชั้นกลางที่ผ่านด่านชายแดนระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด ๓ มูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๔ มูลค่าการบริการของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

๒.๓ ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาคอาเซียนและเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียนเอเชียตะวันออกและเอเชียใต้

ตัวชี้วัด ๑ ปริมาณการขนส่งสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๒ มูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๓ มูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๔ กฎหมายและระเบียบต่างๆได้รับการปรับปรุงให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางการผลิตการลงทุนและบริการ

๒.๔ ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

ตัวชี้วัด ๑ มูลค่าการให้ความช่วยเหลือของไทยในอนุภูมิภาคและภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๒ ความสำเร็จของโครงการพัฒนาร่วมกันระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๓ ความก้าวหน้าในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงานGMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และJDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ทั้งนี้จะต้องมีการกำหนดกรอบเวลาร่วมกันให้ชัดเจนในการที่จะมีกฎระเบียบมารองรับเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากการเป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงในภูมิภาครวมทั้งช่วยกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นจากการเชื่อมต่อเป็นแนวระเบียงเศรษฐกิจจากภายนอกสู่พื้นที่การพัฒนาภายในประเทศไทย

๓.๒ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจบริการและการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาคทั้งการให้บริการทางการศึกษาบริการด้านการเงินบริการด้านสุขภาพบริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชียโดยอาศัยจุดเด่นด้านภูมิศาสตร์ที่ตั้งของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางของความร่วมมือและการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาคอาเซียน (ไทยบวกหนึ่ง) โดย

๓.๓ การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทยเพื่อสร้างผลตอบแทนจากเงินทุนและองค์ความรู้และเทคโนโลยีในสาขาการผลิตและบริการที่ไทยมีขีดความสามารถโดดเด่นและสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นชาติการค้าซึ่งเป็นการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกที่จะใช้ประโยชน์จากเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายหลังปี๒๕๕๘ที่ให้อาเซียนกลายเป็นแหล่งผลิตและตลาดเดียวกัน รวมทั้งการใช้ประโยชน์ข้อตกลง RCEP ในอนาคตที่เปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกเป็นฐานใหม่ในการลงทุนและการส่งออกของไทยการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยมีขีดความสามารถในการผลิตได้และค้าขายเป็นการพัฒนาความเป็นสากลของบุคลากรไทยการสร้างนักการค้าอัจฉริยะสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการการค้าในภูมิภาค (Smart Traders) และการส่งเสริมการค้าที่ขับเคลื่อนหรือนำโดยความต้องการในตลาดโดย

๓.๔ เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกันเพื่อสร้างความไว้วางใจเชื่อใจส่งผลให้เกิดประโยชน์ร่วมกันโดยการผลักดันการให้ความช่วยเหลือทั้งด้านการเงินเทคนิคและวิชาการแก่ประเทศเพื่อนบ้านและการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจโดยกำหนดรูปแบบความร่วมมือในตลาดเป้าหมายแต่ละประเภทโดยจะต้องคำนึงถึงความสำคัญทางการค้าต่อประเทศไทยและระดับการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการทางเศรษฐกิจของตลาดนั้นๆ

๓.๕ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคภูมิภาคและนานาชาติในระดับทวิภาคีพหุภาคีและต่อยอดความร่วมมือกับประเทศยุทธศาสตร์/มีศักยภาพและประเทศในอนุภูมิภาคเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในอนุภูมิภาคภูมิภาคและในระดับโลกและความเจริญก้าวหน้าและลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกันในทุกมิติโดย

๓.๖ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศให้มีลักษณะเป็นทีมไทยแลนด์เพื่อให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่างๆมีลักษณะที่สอดคล้องและส่งเสริมกันและกันอันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศรวมทั้งเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศและให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศตลอดจนผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่างๆและสาธารณชนไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจและด้านอื่นๆของประเทศไทย

๓.๗ การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างภูมิภาคโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์เพื่อเป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลกเพื่อรักษาสันติภาพในปฏิสัมพันธ์ระหว่างไทยและมหาอำนาจต่างๆทั้งในระดับโลกและภูมิภาคและประโยชน์อื่นๆของประเทศทั้งในด้านการค้าความมั่นคงของอาหารและพลังงานโอกาสทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ไทยโอกาสในการเข้าถึงตลาดเงินและตลาดทุนที่ทันสมัยและเป็นทางเลือกของประเทศการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในกรอบนานาชาติและการรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงของไทยและภูมิภาคโดยรวมโดย

๓.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชนทั้งความมั่นคงด้านพลังงานด้านอาหารด้านสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่างๆรวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบอาทิภัยจากการก่อการร้ายภัยในโลกไซเบอร์ เป็นต้น

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

- ๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ
- ๓) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- ๕) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ
- ๖) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศและกองทัพ
- ๗) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ
- ๘) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- ๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น ส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน และพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น
- ๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ภาคเกษตร ได้แก่ เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมเกษตรกร รายย่อยให้ปรับตัวสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง ภาคอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรม ศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย และพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เป็นต้น และภาคบริการ พัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ และส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ
- ๓) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พัฒนาวិสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ยกย่องศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร
- ๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ
- ๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการวิจัยและพัฒนา

๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศใน อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริม ความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหาร สิ่งแวดล้อม และการ บริหารจัดการภัยพิบัติ ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุล ของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของ ไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิด การค้าเสรี และสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพคน

๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่ม ตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต

๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้ มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

๓) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

๔) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนานคน

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง ของชุมชน

๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑) การจัดระบบอนุรักษ์ พินฟูและป้องกันการทลายทรัพยากรธรรมชาติ

๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหาร จัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ

๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

๓) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

๔) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

๕) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

๖) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๗) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และ สอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจน พัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากร ที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑) ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรม และแปรรูป

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
- กลยุทธ์ที่ ๔ ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
- กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง
- กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมกระบวนการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- กลยุทธ์ที่ ๙ สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
- กลยุทธ์ที่ ๑๐ ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๕ สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่

๓) ประเด็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน

- กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการค้าชายแดน และการลงทุนในประเทศ
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ที่จำเป็น

๑.๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านเศรษฐกิจ

"เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา และผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย "

เป้าประสงค์

๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา
๒. ผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา

๓. จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา (คน)
๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายการท่องเที่ยว
๕. จำนวนประชาชนที่มาใช้บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว (คน)
๖. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๗. ผลผลิตอ้อยโรงงานเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (ตัน/ไร่)
๘. จำนวนแปลงที่ได้รับมาตรฐาน GAP (แปลง)
๙. จำนวนพื้นที่ผ่านการรับรองมาตรฐานอินทรีย์ (ไร่)
๑๐. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
๑๑. จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด (แห่ง)
๑๒. จำนวนเกษตรกรได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการจัดการคุณภาพสินค้า (ราย)
๑๓. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นของจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๑๔. จำนวนแหล่งน้ำ/พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น (แห่ง)
๑๕. จำนวนที่เพิ่มขึ้นจากการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๑๖. เพิ่มพื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่)
๑๗. จำนวนแรงงานได้รับการพัฒนาฝีมือให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ
๑๘. จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๑๙. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว
๗. พัฒนาและส่งเสริมกีฬาสนับสนุนการท่องเที่ยว
๘. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
๙. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๑๐. ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตร
๑๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
๑๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
๑๓. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
๑๔. พัฒนาองค์กรเกษตรให้มีความเข้มแข็ง
๑๕. พัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร
๑๖. ส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
๑๗. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning การเกษตร)

- ๑๘. การเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกร
- ๑๙. การจัดการฐานข้อมูล (ของดี ของเด่น ของดัง)
- ๒๐. การจัดการมาตรฐานสินค้าและบริการ

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

"คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี ร่มเย็น เป็นสุข ในปี ๒๕๖๐ "

เป้าประสงค์

- ๑. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๒. ชุมชนเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง
- ๓. สังคมร่มเย็นภายใต้การบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล (PMQA) รักษาอัตลักษณ์ (วัฒนธรรม)

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ๑. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.
- ๒. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการสำรวจและผ่านเกณฑ์เป็นครัวเรือนอบอุ่น
- ๓. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
- ๔. ร้อยละของการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานต่างๆ
- ๕. จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตลอดจนการพัฒนาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
- ๖. ร้อยละของราษฎรได้รับการฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โรงงานอุตสาหกรรมและสามารถทำให้เกิดการจ้างงาน
- ๗. ระดับความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๘. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ QA
- ๙. ร้อยละของการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
- ๑๐. ผู้ว่างงาน ผู้ถูกเลิกจ้าง นักเรียน นักศึกษาได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่สถานประกอบการและมีอาชีพสร้างรายได้ (ราย)
- ๑๑. ส่งเสริมและสร้างแนวทางพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่เพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย
- ๑๒. ร้อยละของอำเภอป้องกันควบคุมโรคเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
- ๑๓. ร้อยละของอำเภอสุขภาพดีวิถีไทย
- ๑๔. ร้อยละชุมชนที่พัฒนาตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑๕. ร้อยละของการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานต่างๆ
- ๑๖. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งด้านวัฒนธรรมแก่ชุมชน
- ๑๗. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
- ๑๘. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนนักศึกษา
- ๑๙. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้มารับบริการ
- ๒๐. ระดับความสำเร็จของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
- ๒๑. ระดับความสำเร็จของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความ คิดเห็น และร่วมติดตามตรวจสอบการปฏิบัติราชการ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนบุรีรัมย์ให้มีความมั่นคงเพิ่มขึ้น
๒. ส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวให้มีความอบอุ่น
๓. สร้างและพัฒนาเครือข่ายชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง
๔. พัฒนาสังคมโดยใช้หลักธรรมาภิบาลเพื่อให้เกิดความสงบสุขและร่มเย็น

๓) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

" อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วม สู่สมดุลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน "

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติเกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
๒. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดดเด่นของประเทศ
๔. เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ ในทุกพื้นที่
๕. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของเครือข่ายอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ
๓. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง
๔. ระดับความสำเร็จของการสร้างความสมดุลทางธรรมชาติที่ยั่งยืน
๕. ระดับความสำเร็จของการบังคับใช้กฎหมาย ข้อบัญญัติต่างๆ
๖. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบการจัดการขยะ
๗. ร้อยละของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๙. ร้อยละของการมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๑๐. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ
๑๑. ระดับความสำเร็จในการอนุรักษ์และเสริมสร้างความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุ่มน้ำ และในผืนป่า
๑๒. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการจัดการ
๑๔. จำนวนแหล่งน้ำได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ
๑๕. จำนวนแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและจิตสำนึกที่ดี
๓. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๔. ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ
๕. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ

“ประชาสังคมมีความมั่นคง และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน”

เป้าประสงค์

๑. สังคมปลอดภัยเสถียร
๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. การจัดการแผนความมั่นคง ภายใต้ความเข้มแข็งผสมกลมกลืนและความหลากหลายทางวัฒนธรรม
๔. การสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนในจังหวัด
๕. การบูรณาการจัดระเบียบสังคม
๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุทางถนน
๗. การป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๘. การบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาพลังมวลชนอาชญาเสถียร
๒. ร้อยละของหมู่บ้านชายแดนเข้มแข็ง
๓. ร้อยละของการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดเพื่อคืนคนดีสู่สังคม
๔. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาจุดตรวจจุดสกัดกั้นยาเสพติด
๕. ร้อยละของเครือข่ายข่าวภาคประชาชนที่เพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาสื่อและการประชาสัมพันธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียร
๗. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานกองทุนแม่ของแผ่นดิน
๘. ร้อยละความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม
๙. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
๑๑. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน
๑๒. ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๑๓. ระดับความสำเร็จรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด
๑๔. ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาระบบสมานฉันท์หมู่บ้าน
๑๕. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด
๑๖. ระดับความสำเร็จในการสร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย
๑๗. ระดับความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
๑๘. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๙. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒๐. ระดับความสำเร็จในการลดอุบัติเหตุบนท้องถนน
๒๑. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๒๒. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๒๓. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการที่มีคุณภาพภายใต้การบริหารจัดการที่ดี

กลยุทธ์

๑. สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาพลังมวลชนเอาชนะยาเสพติด
๒. จัดให้มีการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน
๓. พัฒนาการประชาสัมพันธ์ให้สังคมปลอดยาเสพติด
๔. การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
๕. พัฒนาระบบความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. พัฒนาระบบเครือข่ายภาคประชาชน
๗. พัฒนาคือความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
๘. พัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน
๙. สนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๑๐. รักษาความมั่นคงภายในจังหวัด
๑๑. ส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด
๑๒. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย
๑๓. การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
๑๔. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการลดอุบัติเหตุทางถนน
๑๕. ป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๑๖. การส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๕) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการบริหารจัดการ

"การบริหารจัดการมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานธรรมาภิบาล"

เป้าประสงค์

๑. คุณภาพของระบบวางแผน
๒. คุณภาพระบบข้อมูลและสารสนเทศ
๓. คุณภาพการประสานงานและการมีส่วนร่วม ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดผ่านสื่อต่างๆ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. มีแผนระยะยาว ๑๕ ปี
๒. มีการจัดกิจกรรมสัมมนาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาจังหวัด เพื่อทบทวนแผนยุทธศาสตร์และงบประมาณทุกปี
๓. มีแผนที่สำคัญจำเป็น ได้แก่ แผนหลัก แผนทรัพยากรมนุษย์ แผนยุทธศาสตร์ด้านการเงิน/การพึ่งพาตนเองด้านรายได้ และแผนพันธกิจ (แผน)
๔. มีการประเมินครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน ๑๑
๕. มีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (ครั้ง)
๖. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดและผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัด (ครั้ง)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบแผนที่เชื่อมโยงจากแผนรายปีเป็นแผนระยะยาว ๑๕ ปี
๒. พัฒนาระบบประเมินผลและรายงานผล
๓. ปรับปรุงคุณภาพระบบงานและข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิต ที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๒. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๓. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและบูรณาการการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมแบบองค์รวม
๒. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชน และประชาชน
๓. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัว
๔. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การทุจริตและคอร์รัปชัน
๖. สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้
๗. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีและมีพละกำลังที่สมบูรณ์
๘. ส่งเสริมการใช้ชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๙. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน
๒. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน
๓. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์
จปฐ.
๔. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๖. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
๗. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม
๘. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพตนเองตามเกณฑ์มาตรฐาน
๙. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุข
๑๐. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม
๑๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด
๑๒. ระดับความสำเร็จของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๓. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๔.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา

เป้าประสงค์

๑. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยว
๒. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
๓. พัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน
๔. ความเป็นเลิศทางด้านการกีฬา

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว

เชิงวัฒนธรรม

๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อการบริการและรองรับการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๖. ส่งเสริมและพัฒนาผลิต สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์
๗. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
๒. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๔. มีศูนย์ข้อมูลการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
๕. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน
๘. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๙. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง
๑๐. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมด้านกีฬาแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ

๑.๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

๑. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรกรรม

๒. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในระดับครัวเรือนและชุมชน
๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรกรรม
๔. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน

๕. พัฒนาระบบน้ำและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม อุปโภคและบริโภค
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรครบวงจร

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนากิจการเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพ
๒. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนาและแปรรูปสินค้า
๓. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน
๔. จำนวนตลาดกลางสินค้าชุมชน
๕. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะอาชีพด้านต่างๆ
๖. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๗. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนา

๑.๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
๓. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากร ให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม
๓. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ
๔. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด
๕. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
๖. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
๗. ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ตำบลไพศาลเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คนมีคุณภาพและการบริหารจัดการที่ดี แบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สุขภาพดี สิ่งแวดล้อมดี”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
- ๒) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและอาชีพ
- ๓) การพัฒนาสังคมและด้านคุณภาพชีวิต
- ๔) การพัฒนาด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- ๕) การบริหารจัดการองค์กรและการมีส่วนร่วม

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑) เพื่อก่อสร้างและซ่อมแซมบำรุง รักษาโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวกรวดเร็วขึ้น
- ๒) เพื่อสนับสนุน เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่นโดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าเกษตร และยุทธศาสตร์สร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน
- ๓) เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านสวัสดิการสังคม ด้านการกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้
- ๔) เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหาขยะมูลฝอย ปฏิกูล
- ๕) เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนการก่อสร้างปรับปรุง บำรุงถนน ทางระบายน้ำ การขยายเขตไฟฟ้า ไฟฟ้าสาธารณะ การขยายเขตประปา การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค
- ๒) จำนวนประชาชนที่มีทักษะในการผลิตพืชผลเกษตรอินทรีย์ ทักษะในการสร้างอาชีพและกลุ่มอาชีพ สถานประกอบการเพิ่มขึ้น การจัดตั้งกลุ่ม การท่องเที่ยวของประชาชนในพื้นที่
- ๓) จำนวนประชาชนที่ได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การศึกษา มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี ได้รับการด้านสุขภาพ สวัสดิการสังคมและการบริการสาธารณะต่างๆ
- ๔) จำนวนของการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด ปริมาณขยะมูลฝอยลดลง

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- ๒.๕.๑ ก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวกรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรม
- ๒.๕.๒ สนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่นโดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าเกษตร และยุทธศาสตร์สร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจนของจังหวัดบุรีรัมย์
- ๒.๕.๓ เสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ อนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านการกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้

๒.๕.๔ พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหาภาพในชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทางยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

๒.๕.๕ สนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและให้บรรจุนโยบายการดำเนินงานของจังหวัดบุรีรัมย์ ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๖ กลยุทธ์

๒.๖.๑ โครงสร้างพื้นฐาน

- ๑) ก่อสร้างและปรับปรุง บำรุงถนน สะพาน ระบบระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะดวก
- ๒) ขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าแรงต่ำให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ทุกหลังคาเรือน
- ๓) ก่อสร้างและขยายเขตจำหน่ายน้ำประปาของการประปาสวนภูมิภาค
- ๔) บริการสาธารณะที่ประชาชนพึงได้รับอย่างถ้วนหน้า
- ๕) พัฒนาการใช้ที่ดิน
- ๖) พัฒนาแหล่งน้ำ
- ๗) พัฒนาระบบน้ำเสีย
- ๘) การใช้บริการด้านโทรคมนาคม

๒.๖.๒ เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

- ๑) ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์
- ๒) เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ
- ๓) สร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค
- ๔) ส่งเสริมและพัฒนากิจการท่องเที่ยว
- ๕) ส่งเสริมการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชน

๒.๖.๓ คุณภาพชีวิต

- ๑) การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
- ๒) การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- ๓) การพัฒนาและส่งเสริมด้านสุขภาพและอนามัย
- ๔) การพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน
- ๕) การพัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬาและการนันทนาการ

๒.๖.๔ สิ่งแวดล้อม

- ๑) สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม
- ๒) สร้างจิตสำนึกและความตระหนักของผู้ประกอบการและผู้บริโภค
- ๓) การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

๒.๖.๕ การบริหารจัดการที่ดี

- ๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วนในการพัฒนาทางการเมืองและสังคม
- ๒) ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา
- ๓) ส่งเสริมการพัฒนาระบบการบริการประชาชนตามมาตรฐานสากล (PSO)
- ๔) การพัฒนาและจัดระเบียบของชุมชนและสังคม
- ๕) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการขององค์กรบริหารส่วนตำบล
- ๖) ปรับปรุงและพัฒนารายได้

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

องค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล มีจุดเด่นและจุดแข็ง ดังนี้

๒.๗.๑ มีการเกษตรที่เป็นฐานหลักที่สามารถรองรับวิกฤตเศรษฐกิจได้ เป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ

๒.๗.๒ มีภูมิประเทศ สภาพอากาศ แหล่งน้ำ รวมทั้งสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร

๒.๗.๓ มีโครงสร้างการคมนาคมขนส่ง สามารถเชื่อมต่อได้ตลอดพื้นที่ทั้งจังหวัด มีถนนสายหลักตัดผ่าน

๒.๗.๔ มีสินค้าพื้นเมืองของตำบลและพื้นที่ใกล้เคียง เช่น ผลิตภัณฑ์ลื้อเกวียน ข้าวหลาม ผ้าไหม เสื่อกก ผลิตภัณฑ์จากกก

ฉะนั้น ด้วยสภาพพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไพศาลที่มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติและปัจจัยที่เอื้อต่างๆ จึงเหมาะแก่การทำการเกษตร จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของตำบลไพศาล

“เพิ่มขีดความสามารถทางการเกษตรทั้ง ข้าว ยางพารา อ้อย มัน อาหารพื้นบ้านและผลิตภัณฑ์สินค้าพื้นเมืองเพื่อเป็นสินค้าเศรษฐกิจและเป็นแหล่งอาหารของจังหวัดบุรีรัมย์”

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ อบต.ไพศาล	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดบุรีรัมย์	ยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒	ยุทธศาสตร์ แผนชาติ ๒๐ ปี
๑. โครงสร้างพื้นฐาน	การพัฒนาการ ท่องเที่ยวและกีฬา	- การยกระดับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ ใหม่ - การส่งเสริมและ พัฒนาการค้า การ ลงทุนและการค้า ชายแดน	การสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน	การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์
๒. เศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยว	- การพัฒนาการ ท่องเที่ยวและกีฬา - สังคมเกษตรและ อุตสาหกรรมมีความ มั่นคง	- การพัฒนาขีด ความสามารถในการ แข่งขันเกษตร อุตสาหกรรมและแปรรูป - การยกระดับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ ใหม่ - การส่งเสริมและ พัฒนาการค้า การ ลงทุนและการค้า ชายแดน	การสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน	การสร้าง ความ เข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่าง ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ อบต.หัวฝาย	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดบุรีรัมย์	ยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒	ยุทธศาสตร์ แผนชาติ ๒๐ ปี
๓. คุณภาพชีวิต	เมื่อนำอยู่และ คุณภาพชีวิตที่ดี	การพัฒนาขีด ความสามารถในการ แข่งขันเกษตร อุตสาหกรรมและ แปรรูป	- การพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ คน - การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและ เท่าเทียมกันทาง สังคม	การสร้างความเป็น ธรรมและลดความ เหลื่อมล้ำทางสังคม
๔. สิ่งแวดล้อม	การพัฒนาการ ท่องเที่ยวและกีฬา	- การยกระดับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ ใหม่ ชายแดน	การสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม	การเติบโตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมเพื่อ การพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. การบริหารจัดการ	การพัฒนาขีด สมรรถนะองค์กร	การพัฒนาขีด ความสามารถในการ แข่งขันเกษตร อุตสาหกรรมและ แปรรูป	การปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ	การบริหารจัดการใน ภาครัฐการป้องกัน การทุจริตประพฤติ มิชอบและธรรมาภิบาล ในสังคมไทย

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

สรุปสถานการณ์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล ได้ทำการวิเคราะห์ศักยภาพ เพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ได้แก่ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค มีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (Strength)

- ๑) มีถนนทางหลวงแผ่นดิน โชคชัยเดชอุดม สาย ๒๔ เป็นเส้นทางหลักในการเดินทางไปจังหวัดบุรีรัมย์
- ๒) มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านและตำบลใกล้เคียง สามารถเดินทางสัญจรไปมาได้สะดวก
- ๓) ผู้บริหารมีนโยบายในการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง
- ๔) มีแหล่งน้ำที่สามารถสร้างระบบประปาหมู่บ้านได้

จุดอ่อน (Weakness)

- ๑) มีงบประมาณจำกัด
- ๒) มีอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรไม่เพียงพอ
- ๓) บุคลากรด้านช่างไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

โอกาส (Opportunity)

- ๑) มีหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนงบประมาณ เช่น กรมทางหลวงชนบท กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์
- ๒) มีนโยบายภาครัฐที่ให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน

อุปสรรค (Threat)

- ๑) ขาดการดำเนินการจัดสรรงบประมาณ ให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง
- ๒) โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูงหรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบลไพศาลยังไม่มี ความชำนาญและบุคลากร

การวิเคราะห์สถานการณ์ในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ สามารถทำได้และเกิดผล ดังนี้

- มีการคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว
- มีน้ำอุปโภคบริโภคและน้ำใช้เพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ
- มีการระบายน้ำที่ท่วมขังได้อย่างรวดเร็ว
- มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

จุดแข็ง (Strength)

- ๑) มีการทำเกษตรกรรมที่หลากหลายตลอดทั้งปี
- ๒) มีงานประเพณีที่หลากหลายและเป็นที่ยอมรับกว้างขวาง
- ๓) ผู้บริหารท้องถิ่นมีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างรายได้
- ๔) ประชาชนจำนวนมาก ให้ความสนใจการรวมกลุ่มอาชีพ
- ๕) มีเส้นทางคมนาคมหลายเส้นทาง สะดวกในการขนถ่ายสินค้า

จุดอ่อน (Weakness)

- ๑) การรวมกลุ่มอาชีพไม่เข้มแข็งยั่งยืน เนื่องจากขาดความรู้ในการบริหารจัดการ
- ๒) ไม่มีเครื่องจักรสนับสนุนการทำเกษตรกรรมอย่างเพียงพอ
- ๓) แหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตร
- ๔) ขาดงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงานของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง
- ๕) ไม่มีตลาดรองรับสินค้าหรือผลผลิตของกลุ่ม
- ๖) เกษตรกรมีหนี้สินมากและต้นทุนการผลิตด้านการทำเกษตรสูง
- ๗) ประชาชนมีรายได้ต่ำแต่ค่าครองชีพสูง
- ๘) ประชาชนบางส่วนไม่มีที่นาเป็นของตนเอง
- ๙) เกษตรกรมีหนี้สินมากเนื่องจากกู้ยืมเงินมาประกอบอาชีพ
- ๑๐) มีการใช้สารเคมีในการผลิตสินค้าเกษตรค่อนข้างสูง
- ๑๑) ไม่มีการรวมกลุ่มกันเพื่อต่อรองราคาสินค้า
- ๑๒) ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว
- ๑๓) แหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตร

โอกาส (Opportunity)

- ๑) มีกฎหมายด้านวิสาหกิจชุมชน ในการสนับสนุนให้เกิดองค์กรชุมชน
- ๒) รัฐบาลมีการส่งเสริมให้ประชาชนท่องเที่ยวภายในประเทศ
- ๓) จังหวัดมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัด
- ๔) รัฐบาลส่งเสริมการลงทุนของกลุ่มเกษตรกรอย่างต่อเนื่องในลักษณะกองทุนต่าง ๆ
- ๕) มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีทางการเกษตรอย่างต่อเนื่อง โดยฝ่ายวิชาการภาครัฐ และสถาบันการศึกษา

อุปสรรค (Threat)

- ๑) ปัญหาภาวะเศรษฐกิจโลก มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศ
- ๒) ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรมีความผันผวนและมีราคาตกต่ำ
- ๓) ปัญหาภาวะโลกร้อน ฝนไม่ตกตามฤดูกาล ปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพอระหว่างการเพาะปลูก
- ๔) ปัญหาค่านิยมในการใช้จ่ายกับเทคโนโลยีและห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ

การวิเคราะห์สถานการณ์ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวสามารถทำได้และเกิดผล ดังนี้

- มีความรู้ในการบริหารจัดการกลุ่ม กลุ่มมีความเข้มแข็ง
- ประชาชนมีแหล่งเงินทุนและมีตลาดรองรับสินค้า
- ประชาชนมีการรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคาสินค้า
- ประชาชนลดการใช้สารเคมีในการผลิตสินค้าลง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ด้านคุณภาพชีวิต

จุดแข็ง (Strength)

- ๑) มีโรงเรียนภายในตำบล ๘ แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๕ ศูนย์ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒ แห่ง
- ๒) มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) มีศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๔) มีการช่วยเหลือสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ และสงเคราะห์ศพราษฎรผู้มีรายได้น้อย
- ๕) ผู้บริหารท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและโรงเรียนในตำบลอย่างต่อเนื่อง
- ๖) มีลานกีฬาในหมู่บ้านและมีการส่งเสริมการออกกำลังกาย

จุดอ่อน (Weakness)

- ๑) ประชาชนบางส่วนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนาและรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒) ประชาชนบางส่วนขาดคุณธรรม จริยธรรมและห่างเหินจากการใช้หลักธรรมในการดำเนินชีวิต
- ๓) ขาดงบประมาณและเครื่องมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๔) จำนวนผู้สูงอายุและผู้พิการเพิ่มขึ้นและขาดการดูแลที่ถูกต้องจากครอบครัว
- ๕) ประชาชนส่วนมากไม่ออกกำลังกาย ไม่ใช้ประโยชน์จากลานกีฬา
- ๖) ขาดพื้นที่สีเขียวเพื่อพักผ่อนและนันทนาการ

โอกาส (Opportunity)

- ๑) มีหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน เช่น กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข
- ๒) มีนโยบายรัฐบาลส่งเสริมให้ทุกฝ่ายเร่งสร้างความสมานฉันท์ โดยใช้ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา และแผนพัฒนาจังหวัดราชบุรีที่เอื้อต่อการพัฒนา

อุปสรรค (Threat)

- ๑) มีเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้เกิดกระแสการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม และค่านิยมที่ไม่เหมาะสม
- ๒) มีการอพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในพื้นที่ ทำให้มีการขยายตัวของประชากรอย่างรวดเร็ว

การวิเคราะห์สถานการณ์ในการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สามารถทำได้และเกิดผล ดังนี้

- มีการพัฒนาการศึกษา อนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่น และประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา
- ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ด้านสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strength)

- ๑) มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ภายในตำบล
- ๒) ในพื้นที่มีป่าสาธารณะที่อุดมสมบูรณ์

จุดอ่อน (Weakness)

- ๑) มีการรุกรานพื้นที่ป่าสาธารณะเพื่อทำกินและมีการลักลอบตัดไม้
- ๒) ประชาชนไม่ตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) แหล่งน้ำตามธรรมชาติตื้นเขินและไม่ได้รับการปรับปรุง

โอกาส (Opportunity)

- ๑) มีนโยบายด้านบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาลที่เอื้อต่อการพัฒนา
- ๒) มีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดูแลสิ่งแวดล้อมโดยตรง

อุปสรรค (Threat)

- ๑) องค์กรประชาชนและภาคเอกชนไม่ให้ความสำคัญในด้านบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) การจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มีความต่อเนื่อง

การวิเคราะห์สถานการณ์ในการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม สามารถทำได้และเกิดผล ดังนี้

- มีการตรวจสอบการประกอบกิจการที่เป็นมลพิษ และให้กิจการมีระบบมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม
- ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

จุดแข็ง (Strength)

- ๑) มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานที่เหมาะสมและชัดเจนสอดคล้องกับภารกิจหน้าที่
- ๒) มีกฎหมายระเบียบข้อบังคับรองรับอำนาจหน้าที่ในการบริหารงาน
- ๓) บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง
- ๔) ผู้บริหารให้ความสำคัญและมีนโยบายการพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากร
- ๕) ผู้บริหารและสมาชิกสภาฯ มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนทำให้เข้าใจสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน

จุดอ่อน (Weakness)

- ๑) กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ มีการปรับปรุงตลอดเวลา ทำให้ขาดความชัดเจน
- ๒) บุคลากรมีความถนัดเฉพาะด้าน
- ๓) การจัดเก็บฐานข้อมูลไม่เป็นระบบทำให้ยากต่อการค้นคว้าอ้างอิง
- ๔) ประชาชนขาดความมีส่วนร่วมทำให้การพัฒนาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

โอกาส (Opportunity)

- ๑) การได้รับงบประมาณอุดหนุนการกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ
- ๒) รัฐบาลถ่ายโอนอำนาจหน้าที่และงบประมาณเพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนาท้องถิ่นตามความต้องการของประชาชน
- ๓) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านต่างๆ ทำให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น

อุปสรรค (Threat)

- การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลมีน้อยและใช้เวลาพอสมควรกว่าจะได้รับ ทำให้ล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนระยะเวลาที่วางไว้

การวิเคราะห์สถานการณ์ในการพัฒนาด้านการเมืองการบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น สามารถทำได้และเกิดผล ดังนี้

- มีสถานที่และอุปกรณ์เครื่องมือในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ
- มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

โอกาส (Opportunity)

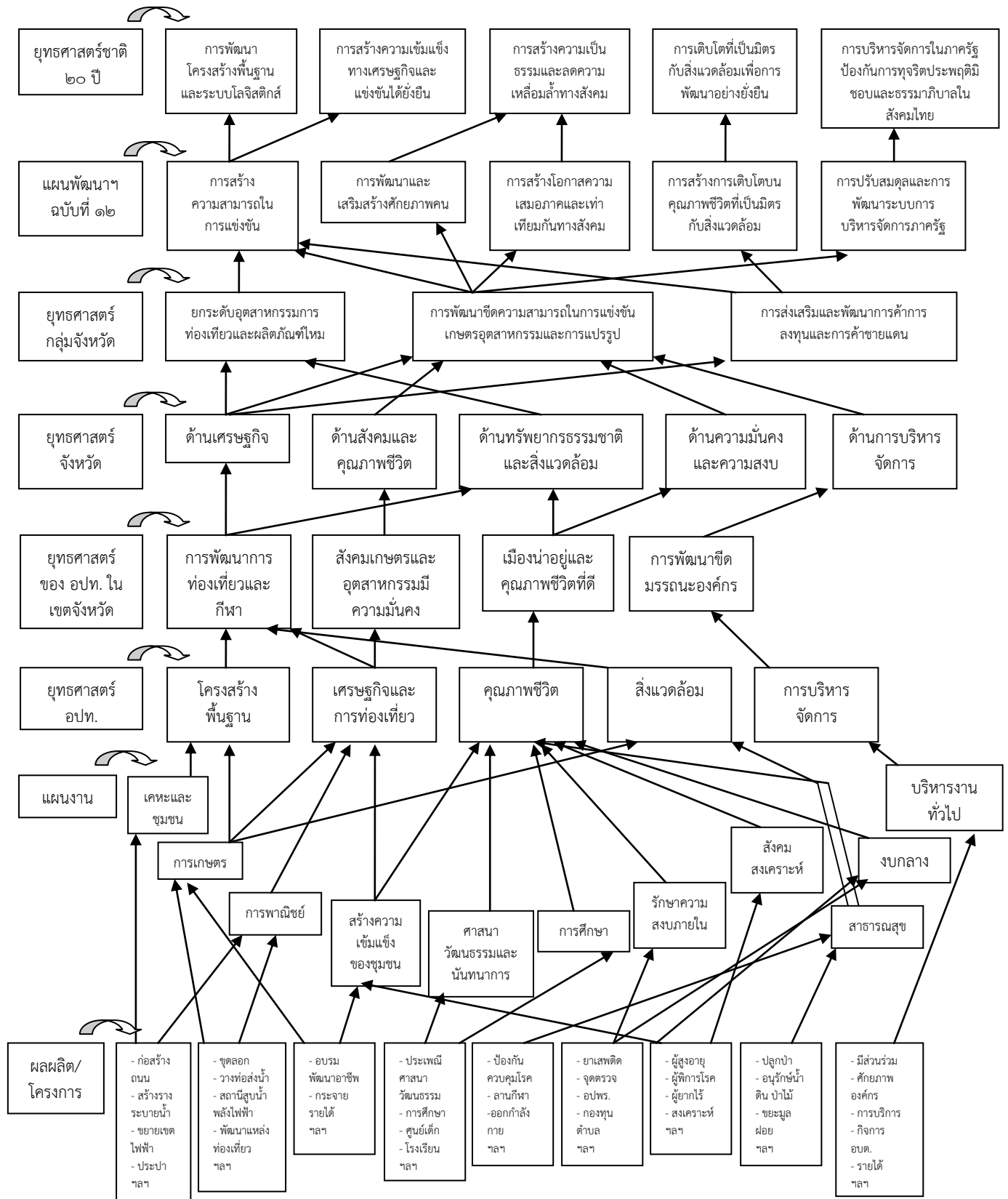
- ๑) การได้รับงบประมาณอุดหนุนการกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ
- ๒) รัฐบาลถ่ายโอนอำนาจหน้าที่และงบประมาณเพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนาท้องถิ่นตามความต้องการของประชาชน
- ๓) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านต่างๆ ทำให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น

อุปสรรค (Threat)

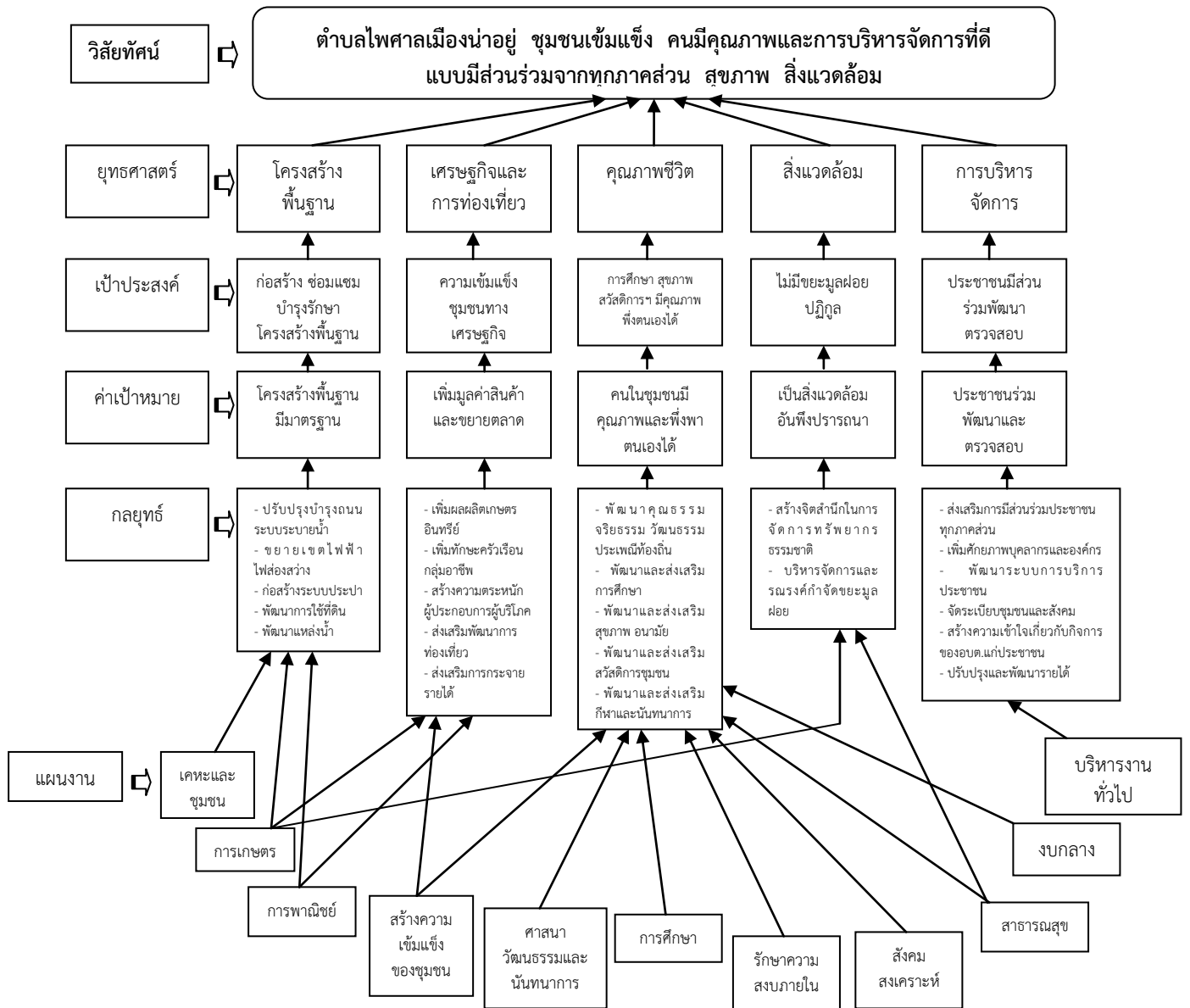
- การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลมีน้อยและใช้เวลาพอสมควรกว่าจะได้รับ ทำให้ล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนระยะเวลาที่วางไว้

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลไพศาล พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategy map)

๓.๕ รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อบต.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
ด้านเศรษฐกิจ	การพัฒนาท่องเที่ยวและกีฬา	- โครงสร้างพื้นฐาน - เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว - สิ่งแวดล้อม	เพื่อก่อสร้างและซ่อมแซมขั้วหมบ้ำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะให้ได้รับบริการสาธารณะให้หลังน้ำเพื่อการความสะดวกรวดเร็ว	จำนวนการก่อสร้างปรับปรุงบำรุงถนนทางระบายน้ำ การขยายเขตไฟฟ้า ไฟฟ้าสาธารณะ การขยายเขตประปา การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	ก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวกรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรม	ก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวกรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรม	ก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวกรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรม	ก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวกรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรม	การดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดเป็นไปอย่างต่อเนื่องในเป็นแผนก้าวหน้าอัตราเพิ่มขึ้นตามนโยบายและสภาวการณ์	๑) ก่อสร้างและปรับปรุง บำรุงถนน สะพาน ระบบระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะดวก ๒) ขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าแรงต่ำให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ทุกหลังคาเรือน ๓) ก่อสร้างและขยายเขตจำหน่ายน้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาค ๔) พัฒนาการใช้ที่ดิน ๕) พัฒนาแหล่งน้ำ ๖) การใช้บริการด้านโทรคมนาคม	- ถนน - รางระบายน้ำ - ไฟฟ้า - ประปา - แหล่งน้ำ	กองช่าง กองส่งเสริมการเกษตร	กองช่าง
ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	สังคมเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง	เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถในการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายไปสู่ตลาดกลาง	จำนวนประชาชนที่มีทักษะในการผลิตพืชผลเกษตรอินทรีย์ทักษะในการสร้างอาชีพและกลุ่มอาชีพสถานประกอบการเพิ่มขึ้น การจัดตั้งกลุ่มการท่องเที่ยวของประชาชนในพื้นที่	เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถในการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายไปสู่ตลาดกลาง	เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถในการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายไปสู่ตลาดกลาง	เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถในการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายไปสู่ตลาดกลาง	เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถในการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายไปสู่ตลาดกลาง	การดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดเป็นไปอย่างต่อเนื่องในเป็นแผนก้าวหน้าอัตราเพิ่มขึ้นตามนโยบายและสภาวการณ์	๑) ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์๒) เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ ๓) สร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค ๔) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๕) ส่งเสริมการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชน	- ฝึกอบรม เพิ่มพูนความรู้ในการทำเกษตร - ฝึกอบรม เพิ่มพูนความรู้ในการทำประกอบอาชีพกลุ่ม อาชีพ กลุ่มสตรี - การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	กองส่งเสริมการเกษตร กองสวัสดิการสังคม	กองการศึกษา

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อบต.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- การพัฒนาท่องเที่ยวและกีฬา - เมืองน่าอยู่ และคุณภาพชีวิตที่ดี	คุณภาพชีวิต	เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนในชุมชนทั้งด้านจิตใจ การศึกษา สุขภาพอนามัย สวัสดิการสังคม การกีฬาให้มีคุณภาพพึ่งพาตนเองได้	จำนวนประชาชนที่ได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การศึกษามีสุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ ได้รับบริการด้านสุขภาพ สวัสดิการสังคมและบริการสาธารณะต่างๆ	เสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านการกีฬ า ให้มี คุณภาพ และ พึ่งพาตนเองได้	เสริม สร้าง ทักษะ ของ คน ภายใน ชุมชน ทั้ง ทางด้าน จิตใจ ด้าน การ ศึกษา ด้าน สุข ภาพ อ นามั ย์ ด้าน สวัสดิการ และ สังคม ด้าน การ กีฬา ให้ มี คุณ ภาพ และ พึ่ง พา ตนเอง ได้	เสริม สร้าง ทักษะ ของ คน ภายใน ชุมชน ทั้ง ทางด้าน จิตใจ ด้าน การ ศึกษา ด้าน สุข ภาพ อ นามั ย์ ด้าน สวัสดิการ และ สังคม ด้าน การ กีฬา ให้ มี คุณ ภาพ และ พึ่ง พา ตนเอง ได้	เสริม สร้าง ทักษะ ของ คน ภายใน ชุมชน ทั้ง ทางด้าน จิตใจ ด้าน การ ศึกษา ด้าน สุข ภาพ อ นามั ย์ ด้าน สวัสดิการ และ สังคม ด้าน การ กีฬา ให้ มี คุณ ภาพ และ พึ่ง พา ตนเอง ได้	การดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนด เป็น ไป อย่าง ต่อเนื่อง ในเป็น แผน ก้าว หน้า อั ตรา เติ ม ขึ้ น ตาม นโยบาย และ สภาพการณ์	๑) การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ๒) การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ๓) การพัฒนาและส่งเสริมด้านสุขภาพและอนามัย ๔) การพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน ๕) การพัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬาและการนันทนาการ	- พัฒนาคูณธรรมจริยธรรม - ส่งเสริมสนับสนุน การ อนุ รักษ์ วิวัฒธรรม ประเพณี อัน ดี งา ม ของ ท้องถิ่น - ส่งเสริมสนับสนุน การจัด การ ศึกษา - ส่งเสริมสุขภาพ สุ ข ภาพ อ นามั ย์ การ ออก ก่า ลังกาย - กา ร ป้อน กัน บรรเทาสาธารณภัย - กา ร ควบ คุม ป้องกันโรคระบาด -สวัสดิการชุมชน - การ พัฒนา และ ดูแลผู้ สูงอายุ ผู้ พิการ - การส่งเสริมให้ผู้นักโย	กองการศึกษา สำนักปลัด	
ด้านความมั่นคงและความสงบ	เมืองน่าอยู่ และคุณภาพชีวิตที่ดี	สิ่งแวดล้อม	เพื่อพัฒนาระบบการจัดการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนา ร่วมกันไม่ให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอย ปฏิกูล	จำนวนของการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดลอมให้เกิดประโยชน์สูงสุด ปริมาณขยะมูลฝอยลดลง	พัฒนาระบบการจัด การ สิ่งแวดล้อมอัน พึงปรารถนา ร่วมกันไม่ให้มีปัญหาพาทใน ชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทาง ยุทธ ศาสตร์ พัฒนา จังหวัด	พัฒนาระบบการจัด การ สิ่งแวดล้อมอัน พึงปรารถนา ร่วมกันไม่ให้มีปัญหาพาทใน ชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทาง ยุทธ ศาสตร์ พัฒนา จังหวัด	พัฒนาระบบการจัด การ สิ่งแวดล้อมอัน พึงปรารถนา ร่วมกันไม่ให้มีปัญหาพาทใน ชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทาง ยุทธ ศาสตร์ พัฒนา จังหวัด	พัฒนาระบบการจัด การ สิ่งแวดล้อมอัน พึงปรารถนา ร่วมกันไม่ให้มีปัญหาพาทใน ชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทาง ยุทธ ศาสตร์ พัฒนา จังหวัด	การดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนด เป็น ไป อย่าง ต่อเนื่อง ในเป็น แผน ก้าว หน้า อั ตรา เติ ม ขึ้ น ตาม นโยบาย และ สภาพการณ์	๑) สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม ๒) สร้างจิตสำนึกและความตระหนักของผู้ประกอบการและผู้บริโภค ๓) การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย	- ปลูกป่าทดแทน - ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์ดิน น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติ -การบริหารจัดการขยะท้องถิ่นสะอาด	กองส่งเสริมการเกษตร สำนักปลัด	

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อบต.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
ด้านการบริหารจัดการ	การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร	การบริหารจัดการที่ดี	เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาคีรัฐ	จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาคีรัฐ	สนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาคีรัฐและให้บรรจุแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดบุรีรัมย์ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	สนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาคีรัฐและให้บรรจุแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดบุรีรัมย์ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	สนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาคีรัฐและให้บรรจุแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดบุรีรัมย์ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	สนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาคีรัฐและให้บรรจุแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดบุรีรัมย์ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	การดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดเป็นไปอย่างต่อเนื่องในเป็นแผนก้าวหน้าอัตราเพิ่มขึ้นตามนโยบายและสภาวะการณ์	๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วนในการพัฒนาทางการเมือง และสังคม ๒) ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา ๓) ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการบริการประชาชนตามมาตรฐานสากล (PSO) ๔) การพัฒนาและจัดระเบียบของชุมชนและสังคม ๕) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการขององค์การบริหาร ๖) ปรับปรุงและพัฒนารายได้	- สนับสนุนกระบวนการแผนชุมชน - เวทีประชาคมตำบล - เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ผลการดำเนินงาน - พัฒนาขีดความสามารถขององค์กรและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากร - แผนที่ภาษี - ผังเมือง	กองสวัสดิการสังคม สำนักปลัด	สำนักปลัด

